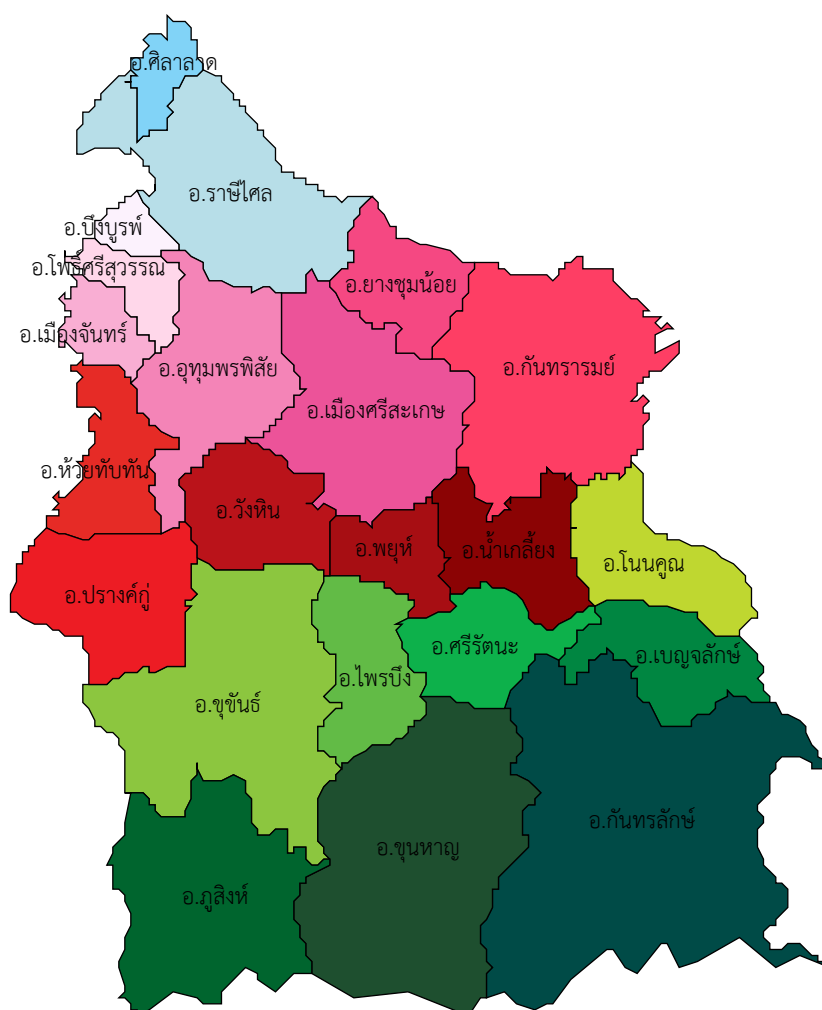

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดศรีสะเกษ

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) 3 รายการ คือ 1) ข้าวหอมมะลิ ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 53 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 53 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 2) การค้าชายแดน ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 37 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 37 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล และ 3) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 31 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 40 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 23 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 23 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i – iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	11
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	15
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนว ทางการดำเนินงาน	21
2.6 ห่วงโซ่มাত্রฐาน (Generic Value Chain) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	25
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	27
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	63
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	74
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสภาพภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	83
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	88
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	15
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ข้าวหอมมะลิ)	83
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (การค้าชายแดน)	84
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์)	85
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	86
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	87
แผนภาพที่ 7 : แผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ	89
แผนภาพที่ 8 : แผนภาพการทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี	90

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามอำเภอ 5 ลำดับแรก	6
ตารางที่ 2 : การปลูกพืชไร่ พืชสวน ไม้ผลเรียงตามลำดับพื้นที่ปลูก	8
ตารางที่ 3 : อำเภอที่มีจำนวนการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โคเนื้อ ไก่เนื้อ มากที่สุด 3 ลำดับแรก	8
ตารางที่ 4 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้	11
ตารางที่ 5 : การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี	12
ตารางที่ 6 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	13
ตารางที่ 7 : การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย	14
ตารางที่ 8 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 9 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ”	29
ตารางที่ 12 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”	40
ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน”	42
ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”	53
ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”	55
ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”	63
ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”	65
ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”	74
ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”	76
ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”	81
ตารางที่ 21 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	88
ตารางที่ 22 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก	92

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยูทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดศรีสะเกษฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง หรือเรียกว่า “อีสานใต้” มีพื้นที่ประมาณ 8,839.976 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,524,985 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับทุ่งนา มีภูเขาและป่าไม้อยู่ทางตอนใต้ และพื้นที่จะค่อยๆ ลาดลงสู่ทิศเหนือและทิศตะวันตก ซึ่งเต็มไปด้วยห้วย คลอง หนอง บึงต่างๆ ตลอดจนระยะทางที่ลำน้ำมูลไหลผ่าน สภาพดินร้อยละ 60 เป็นลักษณะดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำดีแต่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีเพียงร้อยละ 4.5 ของพื้นที่เท่านั้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงค่อนข้างสูง ส่วนที่เหลืออีกประมาณ ร้อยละ 35.5 เป็นดินภูเขาและเทือกเขา ซึ่งสามารถทำการเกษตรได้บางส่วน มียอดเขาสูงสุดคือ ยอดเขาพนมตาเมื่อน ในเขตอำเภอขุนหาญ สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 673 เมตร และมีแนวชายแดนติดกับราชอาณาจักรกัมพูชาประมาณ 127 กิโลเมตร (อำเภอกันทรลักษ์ 76 กม. อำเภอขุนหาญ 18 กม. และอำเภอภูสิงห์ 33 กม.)

จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งการปกครองออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ 206 ตำบล 2,626 หมู่บ้าน และ 220 ชุมชน กับการปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งการปกครองออกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 23 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 191 แห่ง มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,458,370 คน (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555)

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษขึ้นอยู่กับ ภาคการเกษตรและการป่าไม้ ภาคการศึกษาและภาคการขายส่งขายปลีก เป็นสำคัญ โดยในปี พ.ศ. 2554 มีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) เป็น 15,120 ล้านบาท (ร้อยละ 28.72) 9,529 ล้านบาท (ร้อยละ 18.10) และ 5,131 ล้านบาท (ร้อยละ 9.74) ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น 52,638 ล้านบาท และรายได้เฉลี่ยของประชากร 34,042 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 73 ของประเทศ

¹ แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

2.2.2 ด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน

มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น 482 โรงงาน เงินลงทุนรวม 9,657.19 ล้านบาท มีการจ้างงาน 4,926 คน โรงงานส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท) จำนวน 454 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 94.19 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมาเป็นโรงงานขนาดกลาง (เงินลงทุนมากกว่า 50 ล้านบาท ถึง 200 ล้านบาท) จำนวน 21 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4.36 ของจำนวนโรงงานทั้งหมดและโรงงานขนาดใหญ่ (เงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท) จำนวน 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 1.45 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ประเภทอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการมากที่สุดคือ โรงงานซ่อม เคาะพ่นสีรถยนต์ (71 โรงงาน) โดยมีโรงงานตั้งอยู่ในเขตอำเภอต่างๆ 5 ลำดับแรก ดังนี้

ตารางที่ 1 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามอำเภอ 5 ลำดับแรก

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนโรงงาน
1	เมืองศรีสะเกษ	114
2	กันทรลักษ์	91
3	ราษีไศล	54
4	อุทุมพรพิสัย	44
5	ขุนหาญ	41

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ

2.2.3 ด้านการค้าชายแดน

จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชาและมีจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวรที่เป็นเส้นทางสำคัญในการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน ซึ่งสถานการณ์การค้าชายแดนบริเวณจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ นับตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน มีมูลค่าการค้าในแต่ละปีเพิ่มสูงมาก โดยในปี 2544 มีมูลค่ารวม 48.10 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 44.25 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 3.85 ล้านบาท) และในปี 2554 มีมูลค่าการค้ารวม 224.41 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 199.87 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 24.54 ล้านบาท)

2.2.4 ด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งอารยธรรมขอมโบราณ ได้เห็นจากโบราณสถานและโบราณวัตถุหลายแห่งที่มีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เช่น ปราสาทสระกำแพงใหญ่ ปราสาทปรางค์กู่ปราสาทห้วยทับทัน ปราสาทตาหนักไพร (ปราสาทตามจาม) วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว (วัดล้านขวด) ผามออีแดง พระธาตุเรืองรอง สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ น้ำตกห้วยจันทร์ และอ่างเก็บน้ำห้วยศาลา

ในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัด จำนวน 327,938 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว 935.74 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าจากปี 2552 (ข้อมูลจาก กรมการท่องเที่ยว)

2.2.5 แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

2.2.5.1 ปราสาทสระกำแพงใหญ่ เป็นปราสาทขอมโบราณขนาดใหญ่ที่สุดในจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ที่วัดสระกำแพงใหญ่ ในเขตเทศบาลตำบลสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย ใกล้กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 20 กิโลเมตร

2.2.5.2 ปราสาทห้วยทับทัน (ชาตบ้านปราสาท หรือปราสาทโนนธาตุ) เป็นปราสาทขอมโบราณ สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ราวพุทธศตวรรษที่ 16 ใช้เป็นที่ประดิษฐานเทพเจ้าติมูรติ ตัวปราสาทประกอบด้วยปราสาทอิฐ 3 องค์ บนฐานศิลาแลงเดียวกันในแนวเหนือ - ใต้ มีกำแพงล้อมรอบพร้อมซุ้มประตู ก่อด้วยศิลาแลง ตั้งอยู่ที่วัดปราสาทพนาราม บ้านปราสาท หมู่ที่ 12 ตำบลปราสาท อำเภอห้วยทับทัน ใกล้กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 39 กิโลเมตร

2.2.5.3 พระธาตุเรืองรอง เป็นพระธาตุแบบศิลปะพื้นบ้าน สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2525 มีจำนวน 6 ชั้น ความสูง 49 เมตร เป็นที่ประดิษฐานพระธาตุของพระอรหันต์ และพิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านสี่เผ่า (กวย เขมร ลาว เยอ) ตั้งอยู่ที่วัดบ้านสร้างเรือง ตำบลหญ้าปล้อง อำเภอเมืองศรีสะเกษ ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 8 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2373 (ศรีสะเกษ - ราชบุรี)

2.2.5.4 สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ เป็นสวนสาธารณะขนาด 234 ไร่ ตั้งอยู่ใจกลางเมืองศรีสะเกษ เป็นสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์แห่งแรกของไทย และเป็นสวน ที่มีต้นลำดวน มากที่สุดในประเทศ มีจำนวนกว่า 50,000 ต้น และภายในสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ เป็นสถานที่ตั้งของสวนสัตว์ ซึ่งจัดแสดงพันธุ์สัตว์ไว้จำนวนมาก อาทิ กวาง นกกระเจือกเทศ จระเข้ อีโปโปเตมัส และนกประเภทต่างๆ

2.2.5.5 อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี และอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีเนื้อที่ประมาณ 81,250 ไร่ มีทัศนียภาพ และทิวทัศน์สวยงามหลายแห่ง อาทิ จุดชมวิวผามออีแดง สระตราว ถ้ำฤๅษี สลูปคู่ ภาพสลักนูนต่ำใต้ผามออีแดง ภูเขียงหม้อ ปราสาทโดนตวล และปราสาทเขาพระวิหาร เป็นต้น

2.2.5.6 ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ตั้งอยู่ที่สวนเฉลิมพระเกียรติฯ (เกาะกลางน้ำ) อำเภอเมืองศรีสะเกษ เป็นศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำแห่งแรกของอีสานใต้ ภายใต้การดูแลของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

2.2.6 ด้านการเกษตร

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ทั้งหมด 5,574,285 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ 4,002,604 ไร่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคการเกษตร ประมาณร้อยละ 70 แบ่งเป็นพื้นที่ทำนาประมาณ 3,174,029 ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิ GI ประมาณ 2,870,000 ไร่ ที่เหลือส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ผลผลิตปี 2555/2556 จำนวน 1,540,344 ตัน (ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ เท่ากับ 500.64 กิโลกรัม) นอกจากนี้ มีการปลูกพืชไร่ พืชสวน เรียงลำดับตามพื้นที่ปลูกดังนี้

ตารางที่ 2 : การปลูกพืชไร่ พืชสวน ไม้ผลเรียงตามลำดับพื้นที่ปลูก

พืชไร่ พืชสวน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
มันสำปะหลัง	111,614	481,480,347
ยางพารา	291,967	31,380
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	4,422.75	3,872.78
หอมแดง	40,515	123,140.89
พริกชี้ฟ้า	22,737	41,329.73
อ้อย (โรงงาน)	18,697	243,070.75
เงาะ(พันธุ์โรงเรียน)	1,675.75	3,351.5
ทุเรียน	1,094	2,735
มังคุด	131	87
ลองกอง	125	100

ที่มา : สนง.เกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ มีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากที่สุด คือ มีจำนวนประมาณ 1.90 ล้านตัว รองลงมาได้แก่ โคเนื้อ (0.21 ล้านตัว) และไก่เนื้อ (0.280 ล้านตัว) โดยอำเภอที่มีจำนวนการเลี้ยงมากที่สุด 3 ลำดับแรก มีดังนี้

ตารางที่ 3 : อำเภอที่มีจำนวนการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โคเนื้อ ไก่เนื้อ มากที่สุด 3 ลำดับแรก

อำเภอ	ไก่พื้นเมือง (ตัว)	อำเภอ	โคเนื้อ (ตัว)	อำเภอ	ไก่เนื้อ (ตัว)
กันทรลักษ์	177,869	ขุขันธ์	28,218	โนนคูณ	75,949
ขุขันธ์	151,153	อุทุมพรพิสัย	22,616	เบญจลักษ์	72,060
วังหิน	137,993	เมืองศรีสะเกษ	19,572	ขุนหาญ	57,824

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ

ภาคการประมงจังหวัดศรีสะเกษ มีการทำประมงน้ำจืด รวมทั้งสิ้น 13,057 ครัวเรือน มีมูลค่ารวมประมาณ 104.793 ล้านบาท โดยมีพื้นที่ที่มีมูลค่าผลผลิตประมงน้ำจืดมากที่สุด คือ อำเภอรามัญ (35.378 ล้านบาท หรือร้อยละ 33.76) รองลงมาคือ อำเภอกันทรารมย์ (15.612 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.89)

2.2.7 ด้านสังคม

2.2.7.1 ด้านประชากรและแรงงาน

จากรายงานผลสำรวจข้อมูลประชากรและกำลังแรงงานของสำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 1,458,370 คน พบว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มในวัยทำงานหรือมีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 1,251,770 คน โดยเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 926,257 คน จำแนกเป็นมีงานทำ 917,139 (ร้อยละ 73.27) ผู้ว่างงาน 9,118 คน (ร้อยละ 0.73) ผู้รอฤดูกาล 1,509 คน (ร้อยละ 0.12) ขณะที่ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ได้แก่ ผู้ทำงาน เรียนหนังสือ และอื่นๆ มีจำนวน 324,004 คน คิดเป็นร้อยละ 25.88

2.2.7.2 คุณภาพชีวิต

ด้านการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษมีสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน ด้านการสาธารณสุขมีโรงพยาบาลและสถานอนามัยเพียงพอ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในเกณฑ์ควบคุมได้ แต่ต้องป้องกันไว้ เพราะมีความสำคัญต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

แต่ขณะอัตราการเรียนต่อมัธยมปลายต่ำและขาดการ เชื่อมโยงบูรณาการตั้งแต่ระดับจังหวัดอำเภอ และตำบล หลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว ประชากรวัยแรงงานอพยพออกนอกพื้นที่ มีเด็กและคนชราอยู่ในพื้นที่ ก่อให้เกิดสังคมอ่อนแอ ประชาชนมีภาระหนี้สินครัวเรือน

2.2.8 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.8.1 ทรัพยากรป่าไม้

ป่าไม้ ลักษณะป่าไม้ของจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นป่าโปร่ง ประกอบด้วย ป่ายาง ไม้เต็ง ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้กระบาก และไม้เบญจพรรณ จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ป่าไม้ แยกเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 25 ป่า รวมพื้นที่ 1,274,312 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 23.06 ของพื้นที่จังหวัด) และอุทยานแห่งชาติ/เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 3 ป่า รวมพื้นที่ 190,625 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของพื้นที่จังหวัด)

2.2.8.2 ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินในจังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งกำเนิดและลักษณะดินจากผลการสำรวจโดย กองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน สามารถแบ่งประเภทวัตถุกำเนิดและลักษณะดินโดยสังเขป ได้ 3 ประการ ดังนี้

1. ดินเกิดจากการพัฒนาและทับถมโดยน้ำที่ใหม่และค่อนข้างใหม่ บริเวณนี้ ได้แก่ที่ราบลุ่มแม่น้ำท่วมถึงริมแม่น้ำ ห้วยต่างๆ มีเนื้อที่อยู่ประมาณ 185,031 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 3.35 ของเนื้อที่ทั้งหมด
2. ดินเกิดจากตะกอนที่ถูกพัดมาทับถมโดยน้ำมานานแล้ว ได้แก่ บริเวณที่ราบต่ำ และเป็นลูกคลื่นลอนตื้นถึงลอนชัน มีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 80.2 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด
3. ดินเกิดจากการสลายตัวของหินอยู่กับที่และเกิดตามที่ราบเชิงเขา จากวัตถุกำเนิดพวกหินบะซอลท์ หินแอนดีไซต์ และหินทราย พบบริเวณที่ลาดเชิงเขา

2.2.8.3 ทรัพยากรน้ำ

ทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 2 กลุ่มน้ำ คือ กลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 2 และกลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 3 มีจำนวนลุ่มน้ำสาขา จำนวน 8 ลุ่มน้ำสาขา มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี 2,348 ล้านลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำใต้ดินทั้งหมด 22,338.83 ล้านลูกบาศก์เมตร สุกขึ้นมาใช้แล้วร้อยละ 0.1 มีแหล่งน้ำใต้ดิน 65,223 แห่ง มีแหล่งน้ำที่สำคัญและมีผลต่อกิจกรรมการเกษตร การประมง ดังนี้

แม่น้ำมูล ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาตองพญาเย็น ในท้องที่อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ไหลเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณอำเภอรามัญ ไหลผ่านอำเภอยางชุมน้อย อำเภอเมืองศรีสะเกษและอำเภอกันทรารมย์ ไปบรรจบแม่น้ำชี ที่จังหวัดอุบลราชธานี ระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดศรีสะเกษยาว 121 กิโลเมตร พื้นที่ทางทิศเหนือของแม่น้ำมูลลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม มีสถานะน้ำท่วมขังในฤดูฝน

ห้วยทับทัน ไหลมาจากอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษในเขตอำเภอห้วยทับทัน ไหลลงไปบรรจบแม่น้ำมูล บริเวณอำเภอรามัญ ความยาวช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดศรีสะเกษ 104 กิโลเมตร มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 3,592 ตารางกิโลเมตร

ห้วยสำราญ ไหลมาจากเขตอำเภอภูสิงห์ อำเภอชุมพวง อำเภอปรังค์ อำเภอยางชุมน้อย อำเภออุทุมพรพิสัย แล้วไหลลงแม่น้ำมูล ที่เขตอำเภอเมืองฯ มีความยาวประมาณ 210 กิโลเมตร และมีพื้นที่ลุ่มน้ำ 3,417 ตารางกิโลเมตร

ห้วยทา - ห้วยขะยุง ต้นกำเนิดที่เทือกเขาพนมดงรัก อำเภอกันทรลักษ์ ไหลผ่านอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอโนนคูณ และไหลลงลำน้ำมูลที่อำเภอกันทรารมย์ รวมความยาว 194 กิโลเมตร มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 3,317 ตารางกิโลเมตร

อ่างเก็บน้ำห้วยศาลา เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่ดัดแปลงเป็นอ่างเก็บน้ำที่ไหลมาจากห้วยสำราญ มีต้นน้ำจากห้วยพนมดงรัก สามารถบรรจุน้ำได้สูงสุด 52.5 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ทำการชลประทาน จำนวน 20,400 ไร่ มีน้ำตลอดทั้งปี

ฝายราษีไศล เป็นเขื่อนระบายน้ำที่สร้างขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำในลำน้ำมูล สามารถกักเก็บน้ำได้ 74.43 ล้านลูกบาศก์เมตร รองรับพื้นที่ทำการเกษตรในพื้นที่อำเภอรามัญ อำเภอปทุม อำเภอรัตนบุรี (จังหวัดสุรินทร์) และอำเภอโพธิ์ทราย (จังหวัดร้อยเอ็ด) จำนวนประมาณ 34,420 ไร่ เขื่อนระบายน้ำราษีไศล มีปริมาณน้ำต้นทุนจากการกักเก็บ แต่คลองส่งน้ำมีความยาวไม่ต่อเนื่องเต็มตลอดทั้งสาย

นอกจากนี้ ยังมีลำน้ำสายสั้นๆ อีกมากที่เกิดจากเทือกเขาพนมดงรัก ลำห้วยเหล่านี้มีน้ำเฉพาะในฤดูฝนและหนองน้ำธรรมชาติ มีกระจายอยู่บริเวณที่แม่น้ำมูลไหลผ่านส่วนมาก อยู่ทางตอนเหนือของจังหวัด โดยเฉพาะในเขตอำเภอรามัญ อำเภอยางชุมน้อย และอำเภอเมืองศรีสะเกษ

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ประตูการค้าและการท่องเที่ยวสู่อารยธรรมขอมโบราณ ดินแดนเกษตรปลอดภัย
ได้มาตรฐาน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย
ซึ่งในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ตารางที่ 4 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ. 2557	ค่าเป้าหมายรายปี พ.ศ.			
			2558	2559	2560	2561
1.1 ประชาชน มีอาชีพและ รายได้เพิ่มขึ้น	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าการค้า ชายแดน	ร้อยละ 5 608.42 ล้านบาท	ร้อยละ 5 628.42 ล้านบาท	ร้อยละ 5 648.42 ล้านบาท	ร้อยละ 5 668.42 ล้านบาท	ร้อยละ 5 688.42 ล้านบาท
1.2 ศักยภาพ การผลิตสินค้า และบริการ เพิ่มขึ้นอย่างมี ประสิทธิภาพ	2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์วิสาหกิจ ชุมชน และ OTOP	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10
	3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้ที่เกิดจาก การท่องเที่ยว	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5
	4. จำนวนของ ผู้ประกอบการและ แรงงานที่ได้พัฒนา สมรรถนะ	100 ราย	100 ราย	100 ราย	100 ราย	100 ราย
	5. ร้อยละเพิ่มขึ้น ของสินค้าเกษตรที่ได้ มาตรฐาน	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5

กลยุทธ์

- 1.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.2 ส่งเสริมประชาชนที่มีความสามารถและทักษะเฉพาะทางสู่อาชีพ
- 1.3 ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว
- 1.4 ส่งเสริมการเพิ่มและขยายโอกาสการมีงานทำทั้งในและนอกระบบ
- 1.5 พัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ
- 1.6 สร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลผลิตเกษตรอินทรีย์
- 1.7 ยกระดับศักยภาพผู้ค้าระหว่างประเทศกลุ่มอาเซียน
- 1.8 พัฒนาช่องทางการสื่อสารและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

ตารางที่ 5 : การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ. 2557	ค่าเป้าหมายรายปี พ.ศ.			
			2558	2559	2560	2561
2.1 เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและตรงความต้องการของตลาดแรงงาน	2.1 ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ค่าเฉลี่ย O-Net ม. 3)	ร้อยละ 42	ร้อยละ 44	ร้อยละ 46	ร้อยละ 48	ร้อยละ 50
2.2 ชาวศรีสะเกษมีศักยภาพในการแข่งขันสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	2.2 จำนวนชาวศรีสะเกษที่มีการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	2,000 ราย	2,000 ราย	2,000 ราย	2,000 ราย	2,000 ราย
2.3 ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	2.3 อัตราป่วยและตายด้วยโรคที่สำคัญของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษลดลง	ร้อยละ 2	ร้อยละ 2	ร้อยละ 2	ร้อยละ 2	ร้อยละ 2

กลยุทธ์

1. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตลอดชีวิต
2. สนับสนุนการสื่อสารภาษาในประเทศกลุ่มอาเซียน
3. เสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนต่อสายอาชีวศึกษา
4. พัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
5. เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัวให้มีภูมิคุ้มกันจากอบายมุข สิ่งเสพติดและ

ปัญหาสังคมอื่นๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 6 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ. 2557	ค่าเป้าหมายรายปี พ.ศ.			
			2558	2559	2560	2561
3.1 มีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	3.1 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมได้ตามมาตรฐานตามที่กำหนด	22 แห่ง	22 แห่ง	22 แห่ง	22 แห่ง	22 แห่ง
3.2 แหล่งทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพเหมาะสมกับการพัฒนา	3.2 จำนวนแหล่งน้ำ และ ดินเสื่อมสภาพที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น	22 แห่ง	22 แห่ง	22 แห่ง	22 แห่ง	22 แห่ง
	3.3 จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครองดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ไร่)	X+2 ไร่	X+2 ไร่	X+2 ไร่	X+2 ไร่	X+2 ไร่
	3.4 จำนวนแหล่งน้ำขนาดเล็กในไร่นา	8 แห่ง	13 แห่ง	13 แห่ง	13 แห่ง	13 แห่ง
	3.5 ระดับความสำเร็จของการจัดการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค และการผังเมือง รวมทั้งพัฒนาเมืองให้ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
2. การพัฒนาและรักษาคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. เสริมสร้างเครือข่ายจิตอาสาพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ตารางที่ 7 : การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ. 2557	ค่าเป้าหมายรายปี พ.ศ.			
			2558	2559	2560	2561
4.1 ชาวศรีสะเกษ มีความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	4.1 ระดับคะแนน เฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ของร้อยละการ จับกุมผู้กระทำความผิด ในคดีแต่ละกลุ่มที่ เกิดขึ้น	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5
4.2 มีสัมพันธภาพ อันดีกับประเทศใน กลุ่มอาเซียน	4.2 ระดับ ความสำเร็จของ การดูแลประชาชน ตามแนวชายแดน	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5
4.3 เกิดความ สมานฉันท์ในชุมชน และสังคม	4.3 ระดับ ความสำเร็จใน การป้องกันและ แก้ไขปัญหายา เสพติด	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5
	4.4 จำนวนครั้ง ของการจัด กิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์กับ ประเทศในกลุ่ม อาเซียน	3 ครั้ง	3 ครั้ง	3 ครั้ง	3 ครั้ง	3 ครั้ง
	4.5 ร้อยละของ การไกล่เกลี่ยกรณี ข้อพิพาท/ ข้อขัดแย้งในชุมชน ให้ได้ผลลัพธ์ที่น่า พอใจสำหรับ คู่กรณี	ร้อยละ 40	ร้อยละ 45	ร้อยละ 50	ร้อยละ 55	ร้อยละ 60

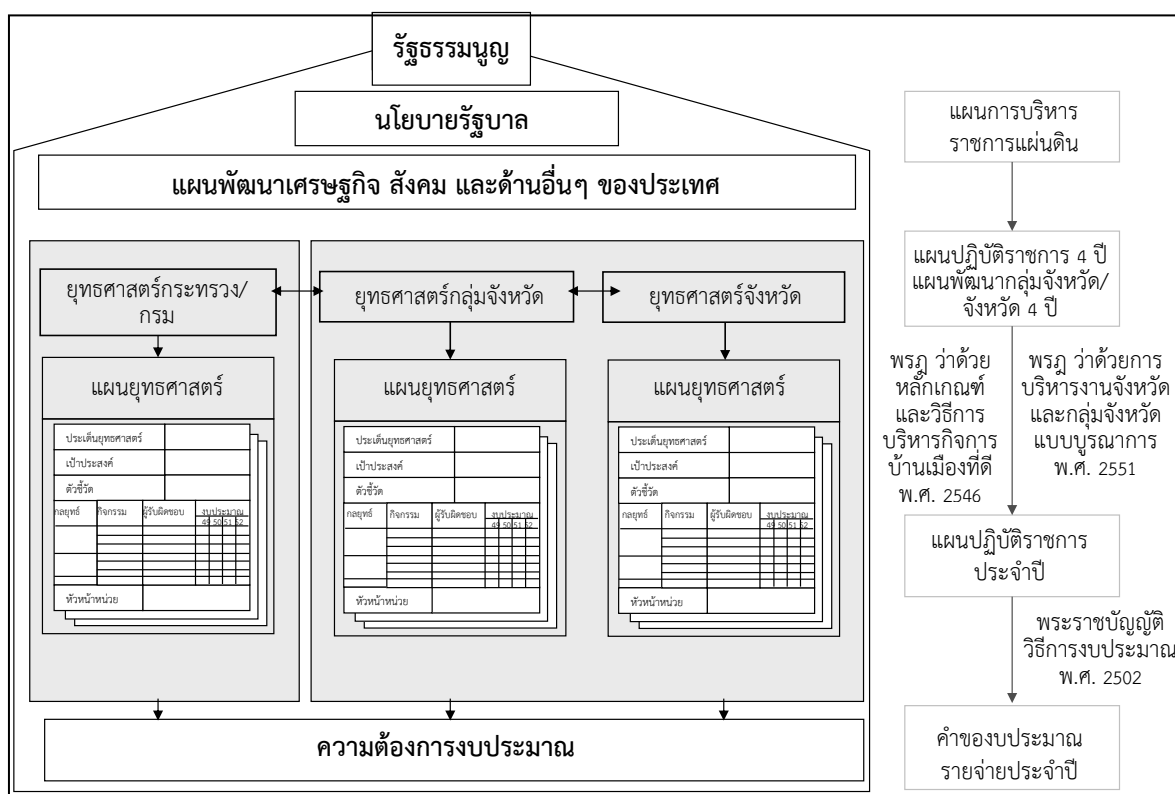
กลยุทธ์

1. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. พัฒนาเครือข่ายร่วมพิทักษ์พื้นที่เขตหลังหมู่บ้านตามแนวชายแดน
3. สร้างกลไกความร่วมมือทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
4. ส่งเสริมสัมพันธภาพกับประเทศกลุ่มอาเซียน
5. เสริมสร้างความรู้การไกล่เกลี่ยพิพาทสู่ชุมชน

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลง แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบความคิด** ตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องจาก ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ **แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11** ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้าระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่า และศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) **ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) **ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 19 ตัวชี้วัดของจังหวัดศรีสะเกษ กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การสร้างสมดุลและความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ดี กลยุทธ์ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ค่อนข้างทับซ้อนกัน ไม่สามารถแยกแยะจากกันได้ชัดเจน

ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนผลิตภาพแรงงาน/158,384 บาท - อัตราการว่างงาน/ร้อยละ 0.66 - สัดส่วนคนจน/ร้อยละ 13.15 - สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม/ร้อยละ 26.98 - ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด/ระดับ 5 - ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรมของจังหวัด/ระดับ 5
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของสถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานระบบรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (HA)/ร้อยละ 26.00 - อัตราการป่วย/ตายด้วยโรคที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศลดลง/ ร้อยละ 8 - ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ค่าเฉลี่ย O-Net ม. 3)/ ร้อยละ 50 - ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงประปา/ ร้อยละ 20.41
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม การค้า และบริการ/ 9,840.99 ล้านบาท - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว/ ร้อยละ 20 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่าย OTOP/ ร้อยละ 40 - มูลค่าการค้าชายแดน/ 688.42 ล้านบาท - มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ภาคการเกษตร/ 15,493 ล้านบาท - ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน/ ร้อยละ 59.95 - มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาคอุตสาหกรรม/ 4,759 ล้านบาท
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัว เปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปริมาณขยะทั้งหมด/167,276 ตัน/ปี - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ไร่)/ร้อยละ 8

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ทั้งดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข การศึกษา สุขภาพอนามัย อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษามลพิษที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นแนวทาง เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

2.6 ห่วงโซ่มাত্রฐาน (Generic Value Chain) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

จังหวัด

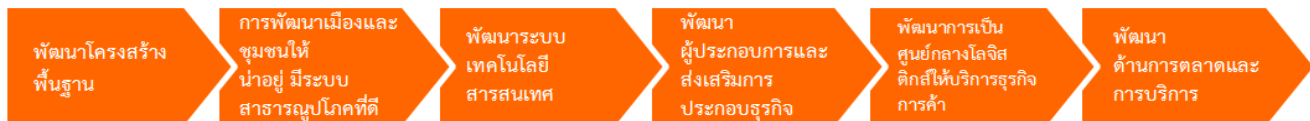
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ เน้นพืชเกษตรอินทรีย์ (ข้าวหอมมะลิ) การค้าชายแดน และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ มี 3 รูปแบบประกอบด้วย

1. รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านพืชเกษตร (ข้าวหอมมะลิ)

2. รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าชายแดน

3. รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

สรุปห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ เน้นพืชเกษตรอินทรีย์ (ข้าวหอมมะลิ) การค้าชายแดน และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ มี 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

1. รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านพืชเกษตร (ข้าวหอมมะลิ)
2. รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าชายแดน
3. รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่า ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ผังสถิติทางการของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis)

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ เน้นพืชเกษตร (ข้าวหอมมะลิ) การค้าชายแดน และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ มี 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

3.1.1 รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านพืชเกษตร (ข้าวหอมมะลิ)

3.1.2 ผังสถิติทางการ (Data mapping) Product Champion_1 ข้าวหอมมะลิ จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 1 วิจัยความต้องการ ข้าวหอมมะลิของตลาด ภายใน ประเทศและ ต่างประเทศ (เช่นราคา ชนิดข้าว ที่เหมาะสมกับ ความต้องการของ ผู้บริโภค เป็นต้น)	KPI 1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความ ต้องการข้าวหอมมะลิของตลาด ฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	Data 1.1.1 จำนวนรายงานการความต้องการ ข้าวหอมมะลิของตลาดฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การค้าภายในจังหวัดฯ
CSF 2 พัฒนาปัจจัยการผลิต ที่มีความปลอดภัย จากการใช้สารเคมี การบริหารจัดการน้ำ อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารระบบนิเวศ ในนาข้าว	KPI 2.1 ข้าว	Data 2.1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวในเขตชลประทาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวนอกเขต ชลประทาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
	KPI 2.2 คุณภาพดิน	Data 2.2.1 ข้อมูลดินในแต่ละพื้นที่ (รหัสชุดดิน) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.2.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ค่า Ph) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินฯ
	KPI 2.3 ปริมาณน้ำ	Data 2.3.1 จำนวนพื้นที่ชลประทาน พ.ศ 2554 - 2556	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทาน ศก.
		Data 2.3.2 จำนวนแหล่งน้ำสาธารณะ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทาน ศก.
CSF 3 วิจัยและพัฒนาระบบ มาตรฐานการปลูกข้าว หอมมะลิที่เทียบเท่า มาตรฐาน GAP เช่น เกณฑ์มาตรฐาน กลไก และผู้ให้การตรวจรับรอง พันธุ์ข้าวและผลผลิต ข้าวปลอดภัยที่รวดเร็ว และน่าเชื่อถือเทียบเท่า มาตรฐาน GAP	KPI 3.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐาน และระบบการรับรองการปลูก ข้าวหอมมะลิที่เทียบเท่า มาตรฐาน GAP ที่จังหวัด ทำเสร็จ	Data 3.1.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบ การรับรองการปลูกข้าวหอมมะลิที่ เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่จังหวัดทำ เสร็จ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 3.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมให้ ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์มาตรฐานและ ระบบการรับรองการปลูกข้าวหอมมะลิ ที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการ	KPI 4.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิและศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	Data 4.1.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 4.1.2 จำนวนศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ (ศูนย์ข้าวชุมชน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 4.1.3 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมให้ความรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
VC2 : การพัฒนาคุณภาพเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุน						
CSF 5 การพัฒนาคุณภาพ	KPI 5.1 ร้อยละของเกษตรกรปลูกข้าวหอมมะลิ ที่ผ่านการตรวจประเมินแปลงเบื้องต้น	Data 5.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการตรวจรับรองตามมาตรฐาน GAP พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 5.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเข้าสู่ระบบการรับรองคุณภาพข้าวตามมาตรฐาน GAP พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 5.1.3 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่เข้าร่วม โครงการปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัย ของจังหวัดที่ได้รับการรับรองคุณภาพ ข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ ศูนย์วิจัยข้าวฯ
CSF 6 การเพิ่มผลผลิตและลด ต้นทุน	KPI 6.1 การบริหารจัดการศัตรูพืช	Data 6.1.1 โครงการสนับสนุนเกษตรกรในการ จัดการศัตรูพืช พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ สนง.การค้าภายใน
		Data 6.1.2 พื้นที่ที่ได้รับการแพร่ระบาดของ ศัตรูพืช/ข้าวหอมมะลิ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
	KPI 6.2 ระบบเกษตรอินทรีย์	Data 6.2.1 จำนวนโครงการที่สนับสนุนระบบเกษตร อินทรีย์ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ สนง.การค้าภายใน
		Data 6.2.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิทั้งหมด ของจังหวัด พ.ศ. 2554 -2556	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 6.2.3 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่ใช้ระบบ เกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 6.2.4 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าวหอมมะลิ ทั้งหมดในจังหวัด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 6.2.5 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่ ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ พ.ศ. 2554 - 2556 จ.ศก.	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
	KPI 6.3 ปุ๋ย	Data 6.3.1 ปริมาณการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ (กก./ไร่) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด ฯ
		Data 6.3.2 ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมี (กก./ไร่) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด ฯ
		Data 6.3.3 จำนวนเกษตรกรผู้ใส่สารอินทรีย์แทน สารเคมี พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ (ข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กลุ่มอินทรีย์)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด ฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 6.4 การบริการทางการเกษตร	Data 6.4.1 จำนวนรถไถนา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ - เดินตาม - แทรกเตอร์	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
			มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ สนง.ขนส่งจังหวัดฯ
		Data 6.4.2 จำนวนรถเกี่ยวข้าว/นวดข้าว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
CSF 7 ขยายการส่งเสริมผลิต ข้าวหอมมะลิ	KPI 7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน เกษตรกรและพื้นที่ปลูก ข้าวหอมมะลิ	Data 7.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าวหอมมะลิ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 7.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
	KPI 7.2 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าว หอมมะลิเมื่อเทียบกับพื้นที่ ปลูกข้าวทั้งหมดของจังหวัด	Data 7.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิ ในปีปัจจุบันพ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 7.2.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมดของจังหวัด ในปีปัจจุบัน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
	KPI 7.2 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิเมื่อเทียบกับพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมดของจังหวัด	Data 7.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิในปี ปัจจุบันพ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
		Data 7.2.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมดของจังหวัด ในปีปัจจุบัน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
VC3 : การแปรรูป การเพิ่มและสร้างคุณค่า						
CSF 8 การเตรียมความพร้อม สำหรับการสีข้าว หอมมะลิ	KPI 8.1 จำนวนโรงสี และ กำลังการผลิต	Data 8.1.1 จำนวนโรงสี และ กำลังการผลิต (เฉลี่ย) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดฯ
	KPI 8.2 จำนวนโรงสีที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ เทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	Data 8.2.1 จำนวนโรงสีที่ได้รับการส่งเสริมและ พัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและ การเป็น Zero Waste Industry พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดฯ สนง.สหกรณ์จังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 9 ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษา คุณภาพข้าวหอมมะลิ หลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษา ข้าวเปลือกให้มีคุณภาพ และปลอดภัยตาม มาตรฐาน การใช้เครื่อง อบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	KPI 9.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยี เพื่อรักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิ หลังการเก็บเกี่ยว	Data 9.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อ รักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิหลังการ เก็บเกี่ยว พ.ศ. 2554 – 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด (ประสานงาน ศูนย์พันธุ์ข้าวอุบลราชธานี)
	KPI 9.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวหอมมะลิ ที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพ และปลอดภัยตามมาตรฐาน	Data 9.2.1 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวหอมมะลิที่มี การเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัย ตามมาตรฐาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด (ประสานงาน ศูนย์พันธุ์ข้าวอุบลราชธานี)
	KPI 9.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ ได้รับการอบรมและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลัง การเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ของผลผลิตข้าวหอมมะลิ	Data 9.3.1 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับ การอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวหอมมะลิ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด (ประสานงาน ศูนย์พันธุ์ข้าวอุบลราชธานี)
		Data 9.3.2 จำนวนโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บ เกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิต ข้าวหอมมะลิ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 10 ผลผลิตข้าวสารข้าวหอมมะลิได้รับการรับรองคุณภาพข้าวเพื่อการค้าในประเทศ ตามมาตรฐานข้าวปลอดภัยของจังหวัด	KPI 10.1 ผลผลิตข้าวสารข้าวหอมมะลิที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมีมาตรฐาน GAP/GMP/HACCP	Data 10.1.1 ปริมาณข้าวสารข้าวหอมมะลิที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมีมาตรฐาน GAP/GMP/HACCP พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ
VC4 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (Logistics)						
CSF 11 ส่งเสริมศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าข้าวหอมมะลิในระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัด เช่น มียุ้งฉางหรือโกดัง หรือสถานที่รวบรวมสินค้าข้าวที่ได้มาตรฐาน (Warehouse)	KPI 11.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือสถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐานข้าวปลอดภัย	Data 11.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐานข้าวปลอดภัย พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ สนง.การค้าภายในจังหวัดฯ
		Data 11.1.2 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) สหกรณ์ ที่ได้มาตรฐานข้าวปลอดภัย พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดฯ สนง.การค้าภายในฯ สนง.สหกรณ์จังหวัดฯ
		Data 11.1.3 จำนวนยุ้งฉาง ของครัวเรือน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 11.1.4 จำนวนศูนย์รวบรวมและกระจายข้าวหอมมะลิในระดับจังหวัด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.การค้าภายในจังหวัด
VC5 : การพัฒนา ระบบการตลาด						
CSF 12 มีกลไกการกำหนดราคาข้าวหอมมะลิที่เหมาะสมตามคุณภาพ	KPI 12.1 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวหอมมะลิเมื่อเทียบกับผลผลิตข้าวทั่วไป	Data 12.1.1 ราคารับซื้อข้าวเปลือกข้าวหอมมะลิ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การค้าภายในจังหวัดฯ
		Data 12.1.2 ราคารับซื้อข้าวเปลือกทั่วไป พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การค้าภายในจังหวัดฯ
CSF 13 มีการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายที่เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 13.1 จำนวนโครงการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายข้าวหอมมะลิที่เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	Data 13.1.1 จำนวนโครงการของการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายข้าวหอมมะลิ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ
	KPI 13.2 จำนวนและมูลค่าการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	Data 13.2.1 จำนวนการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 13.2.2 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ
CSF 14 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด (เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดกับภาคส่วนต่างๆ การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง)	KPI 14.1 จำนวนช่องทางการจำหน่าย/ร้านค้าส่ง ค้าปลีกข้าวหอมมะลิของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 14.1.1 จำนวนช่องทางการจำหน่าย/ร้านค้าส่ง ค้าปลีก ข้าวหอมมะลิของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ
	KPI 14.2 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวหอมมะลิของที่เพิ่มขึ้น	Data 14.2.1 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวหอมมะลิในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ สนง.สหกรณ์จังหวัดฯ
CSF 15 มีรูปแบบและตราสัญลักษณ์บรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิลดภัยและผลิตภัณฑ์จากข้าวปลอดภัยที่ดึงดูดน่าสนใจ ใช้ง่ายและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	KPI 15.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	Data 15.1.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดฯ

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”

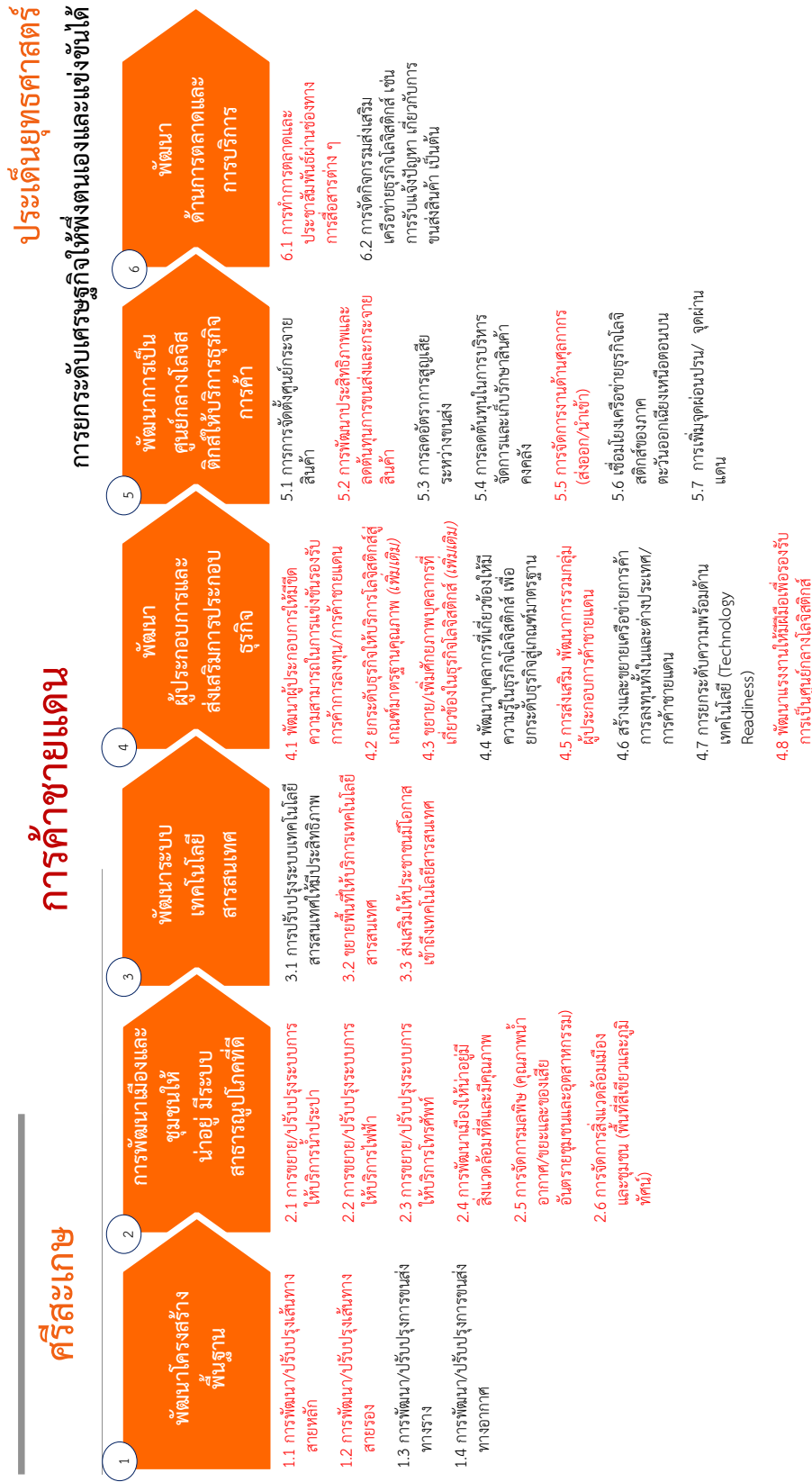
สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
พืชเกษตร ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “ข้าวหอมมะลิ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 53 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบทั้งหมด จำนวน 53 รายการ

ตารางที่ 12 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(4 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 7 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)	(1 CSFs, 1 KPIs)	(4 CSFs, 6 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	53 (100%)	12	22	7	4	8
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้องพัฒนาการ จัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-
รวม	53 (100%)	12	22	7	4	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.1.4 รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้า

3.1.5 ผังสถิติทางการ (Data mapping) Product Champion_2 การค้าชายแดน จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน						
CSF 1 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทาง สายหลัก	KPI 1.1 เส้นทางสายหลักได้รับการ พัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.1.1 จำนวนเส้นทางสายหลักที่ได้รับ การพัฒนา/ปรับปรุง พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	แขวงการทาง ทางหลวงชนบท
CSF 2 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทาง สายรอง	KPI 2.1 เส้นทางสายรองได้รับการ พัฒนา/ปรับปรุง	Data 2.1.1 จำนวนเส้นทางสายรองที่ได้รับ การพัฒนา/ปรับปรุง พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	แขวงการทาง ทางหลวงชนบท
VC2 : พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ มีระบบสาธารณูปโภคที่ดี						
CSF 3 การขยายระบบการให้บริการ น้ำประปา	KPI 3.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบ น้ำประปา	Data 3.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์กรปกครองท้องถิ่น
		Data 3.1.2 สัดส่วนของครัวเรือนที่มีน้ำประปา ใช้ต่อครัวเรือนทั้งสิ้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์กรปกครองท้องถิ่น

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 การขยาย/ปรับปรุงระบบการ ให้บริการไฟฟ้า	KPI 4.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบไฟฟ้า	Data 4.1.1 พื้นที่ให้บริการไฟฟ้า พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จ.ศรีสะเกษ
		Data 4.1.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับ บริการไฟฟ้าต่อพื้นที่ทั้งหมด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จ.ศรีสะเกษ
CSF 5 การขยาย/ปรับปรุงระบบการ ให้บริการโทรศัพท์	KPI 5.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบ โทรศัพท์	Data 5.1.1 พื้นที่ให้บริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	TOT/CAT
		Data 5.1.2 สัดส่วนของพื้นที่ให้บริการ โทรศัพท์ต่อพื้นที่ทั้งหมด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	TOT/CAT
CSF 6 การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มี สิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ	KPI 6.1 ร้อยละของจำนวนโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับการซ่อมแซม สร้าง เสริมและพัฒนาให้ดีขึ้น	Data 6.1.1 ระยะทางเชื่อมต่อระหว่าง ชุมชน/อำเภอ/จังหวัด (กิโลเมตร) จำแนกตามจุด ต้นทาง - ปลายทาง พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	แขวงการทาง ทางหลวงชนบท

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 6.1.2 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานทาง ถนน (ถนน ทางเท้า สะพาน) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อม ปรับปรุงเส้นทางเดิม และตาม หน่วยงานที่รับผิดชอบ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	แขวงการทาง ทางหลวงชนบท
		Data 6.1.3 จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆ (อาทิ ห้องน้ำสาธารณะ ป้ายบอกทาง) จำแนกเป็น สร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
CSF 7 การจัดการมลพิษ (คุณภาพน้ำ อากาศ/ขยะและ ของเสีย อันตรายชุมชนและ อุตสาหกรรม)	KPI 7.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 7.1.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟู พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โครงการชลประทานฯ
	KPI 7.2 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 7.2.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โครงการชลประทานฯ

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 7.2.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่า โดย ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โครงการชลประทานฯ
CSF 8 การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและ ชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิ ทัศน์)	KPI 8.1 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ ชุมชน	Data 8.1.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวในเขต เมือง/ชุมชน (ตารางกิโลเมตร) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
		Data 8.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
	KPI 8.2 กิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการดูแลพื้นที่ สีเขียว	Data 8.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้างการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการ ดูแลพื้นที่สีเขียว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC3 : พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ						
CSF 9 ขยายพื้นที่ให้บริการเทคโนโลยี สารสนเทศ	KPI 9.1 พื้นที่ให้บริการเทคโนโลยี สารสนเทศมากขึ้น	Data 9.1.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการ พัฒนาการให้บริการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	TOT/CAT
		Data 9.1.2 สัดส่วนจำนวนพื้นที่ที่ได้รับ การพัฒนาการให้บริการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) ต่อพื้นที่จังหวัด ทั้งหมด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	TOT/CAT
		Data 9.1.3 ปริมาณการเชื่อมต่อสัญญาณ อินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขต การปกครอง (เมกะไบต์) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	TOT/CAT

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 10 ส่งเสริมให้ประชาชน มีโอกาส เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 10.1 ประชาชนมีโอกาสเข้าถึง เทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	Data 10.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มี คอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับผู้ ให้บริการอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครอง พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติ TOT/CAT
		Data 10.1.2 สัดส่วนครัวเรือนที่มี คอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับผู้ ให้บริการอินเทอร์เน็ต เทียบกับจำนวนครัวเรือน ทั้งหมด จำแนกตามเขตการ ปกครอง พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติ TOT/CAT
VC4 : พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ						
CSF 11 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีขีด ความสามารถในการแข่งขัน รองรับการค้าการลงทุน	KPI 11.1 โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรม/โครงการ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันด้านการค้าการ ลงทุน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้าฯ สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 11.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการ พัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน ด้านการค้าการลงทุน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ
CSF 12 ยกระดับธุรกิจให้บริการ โลจิสติกส์สู่เกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพ	KPI 12.1 แผนงาน/โครงการ ยกระดับ ธุรกิจให้บริการโลจิสติกส์สู่ เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ	Data 12.1.1 จำนวนแผนงาน/โครงการ ยกระดับธุรกิจให้บริการ โลจิสติกส์สู่เกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ
CSF 13 ขยาย/เพิ่มศักยภาพบุคลากรที่ เกี่ยวข้องในธุรกิจ โลจิสติกส์	KPI 13.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจาก ภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ โลจิสติกส์	Data 13.1.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจาก ภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ โลจิสติกส์ต่อปีการศึกษา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	ม.ราชภัฏศรีสะเกษ ม.เฉลิมกาญจนา

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 14 การส่งเสริมพัฒนาการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการค้าชายแดน	KPI 14.1 ผู้ประกอบการค้ามีการรวมกลุ่ม มากขึ้น	Data 14.1.1 จำนวนการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการ/สมาคมการค้า ที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภท ธุรกิจการค้า พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ธุรกิจการค้าจังหวัดฯ
		Data 14.1.2 จำนวนสมาชิกของกลุ่ม ผู้ประกอบการ/สมาคมการค้า ที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภท ธุรกิจการค้า พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ธุรกิจการค้าจังหวัดฯ
CSF 15 พัฒนาแรงงานมีฝีมือเพื่อรองรับ การเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์	KPI 15.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการ พัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนกตาม กิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่มสาขา อาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับ การศึกษา ช่วงอายุ และเพศ	Data 15.1.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการ พัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนก ตามกิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่ม สาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ช่วงอายุ และ เพศ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานฯ

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC5 : พัฒนาการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ให้บริการธุรกิจการค้า						
CSF 16 พัฒนาประสิทธิภาพ และลด ต้นทุนการขนส่งและกระจาย สินค้า	KPI 16.1 ต้นทุนการขนส่งและกระจาย สินค้าลดลง	Data 16.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้า เกษตร/อุตสาหกรรม พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.คลังจังหวัดฯ
		Data 16.1.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการ ขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตาม ประเภทสินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.คลังจังหวัดฯ
		Data 16.1.3 จำนวนรถที่จอดทะเบียน แยกตามประเภทยนต์ (ตาม พระราชบัญญัติรถยนต์) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดฯ

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 17 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	KPI 17.1 หน่วยงาน/สถานบริการได้รับ การพัฒนา/ปรับปรุงระบบงาน ด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันมากขึ้น	Data 17.1.1 จำนวนหน่วยงาน/สถาน บริการได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุงระบบงานด้าน ศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ
VC6 : พัฒนาด้านการตลาดและการบริการ						
CSF 18 การทำการตลาดและ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง การสื่อสารต่างๆ	KPI 18.1 จัดกิจกรรมโฆษณา ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม การค้าการลงทุน ณ จุดผ่านแดน ช่องสง่า	Data 18.1.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อ โฆษณาประชาสัมพันธ์ส่งเสริม การค้าการลงทุน ณ จุดผ่าน แดนช่องสง่า พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	วารสาร	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ
	KPI 18.2 ปริมาณและมูลค่าการค้า การลงทุนเพิ่มมากขึ้น	Data 18.2.1 มูลค่าการค้าใน จ. ศรีสะเกษ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.คลังจังหวัดฯ
		Data 18.2.2 มูลค่าการลงทุนใน จ. ศรีสะเกษ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 18.3 มูลค่าการส่งออก ณ จุดผ่าน แดนเพิ่มมากขึ้น	Data 18.3.1 มูลค่าการส่งออก ณ จุดผ่าน แดนถาวรช่องสง่าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดฯ

3.1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

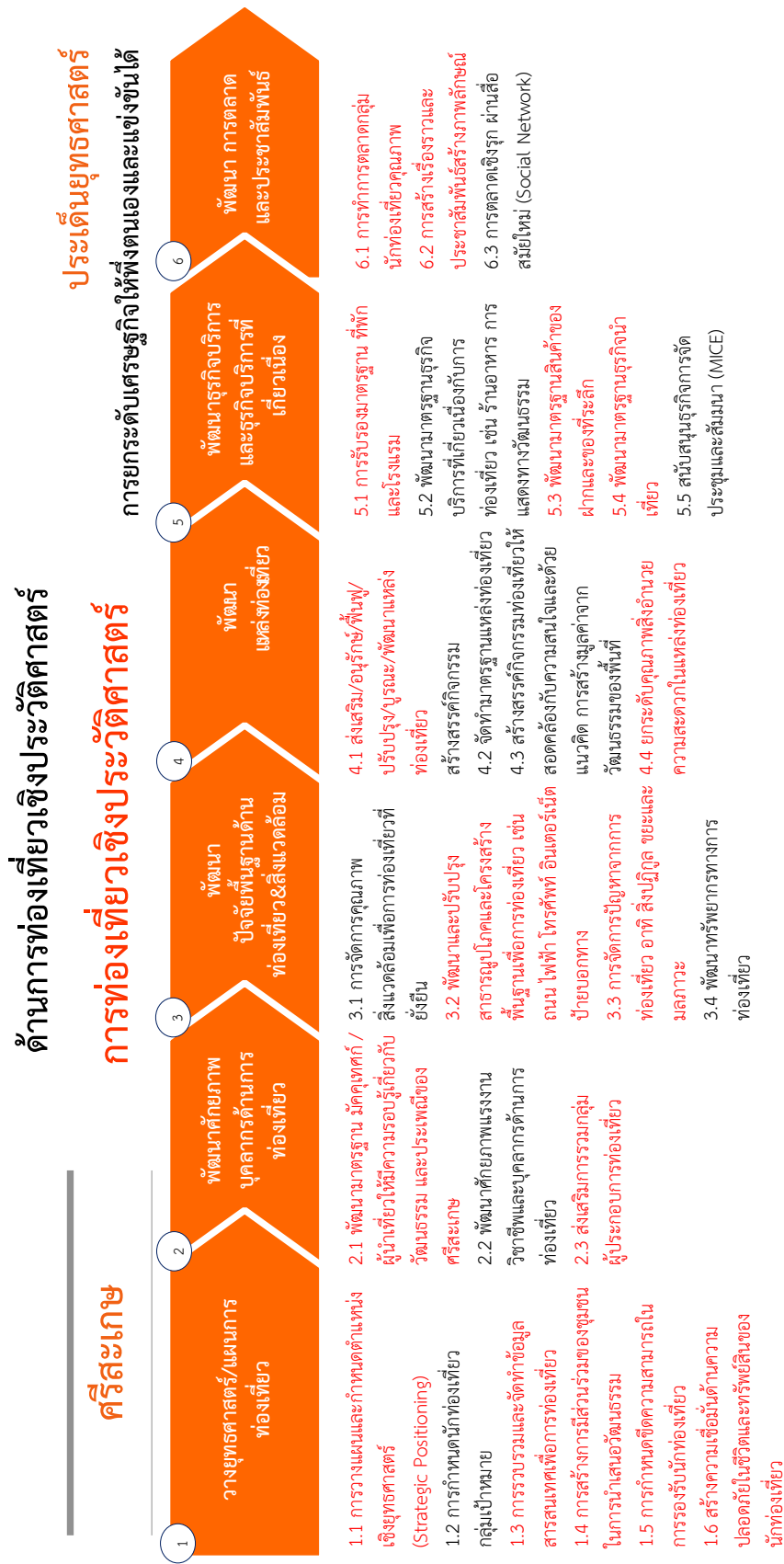
สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การค้าชายแดน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 37 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบทั้งหมด จำนวน 37 รายการ

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(6 CSFs, 8 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(5 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	37 (100%)	2	15	5	7	4	4
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-
รวม	37 (100%)	2	15	5	7	4	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.1.7 รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่า

3.1.8 ผังสถิติทางการ (Data mapping) Product Champion_3 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : วาญยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1 มีการวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของ ศรีสะเกษ	Data 1.1.1 แผนงานโครงการต่อการกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ด้านการ ท่องเที่ยว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ
		Data 1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับ จัดสรรด้านการท่องเที่ยวต่อ งบประมาณทั้งหมด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ
CSF 2 การรวบรวมและจัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 2.1 จำนวนรายงานข้อมูล สารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	Data 2.1.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ สนง.วัฒนธรรมฯ
CSF 3 การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชนในการนำเสนอ วัฒนธรรม	KPI 3.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการสืบสานและ ร่วมนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของศรีสะเกษ	Data 3.1.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วม ในการสืบสานและร่วมนำเสนอ วัฒนธรรมประเพณี พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดฯ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.1.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดฯ
CSF 4 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 4.1 จำนวนรายงานความพร้อม ของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้าน การท่องเที่ยวที่สอดคล้อง กับกลุ่มเป้าหมายและ จำนวนนักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการ วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะ เกิดขึ้น	Data 4.1.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย พ.ศ. 2554-2556	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
CSF 5 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของนักท่องเที่ยว	KPI 5.1 ร้อยละของจำนวนคดีที่ เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่อ จำนวนคดีที่เกิดขึ้น	Data 5.1.1 ร้อยละของจำนวนคดีที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยวต่อจำนวนคดีที่เกิดขึ้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายเดือน/ รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ
	KPI 5.2 ร้อยละของจำนวนโครงการ/ แผนงาน ในการป้องกันและ รักษาความปลอดภัยที่ เพิ่มขึ้นในแต่ละปีทั้งหมด	Data 5.2.1 จำนวนโครงการ/แผนงาน ในการ ป้องกันและรักษาความปลอดภัยกับ นักท่องเที่ยว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายเดือน/ รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว						
CSF 6 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของศรีสะเกษ	KPI 6.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีความรอบรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของศรีสะเกษ	Data 6.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่มีการขึ้นทะเบียนมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ
		Data 6.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของศรีสะเกษ พ.ศ. 2554 – 2556	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
CSF 7 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 7.1 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การท่องเที่ยว และการ รวมกลุ่มของผู้ประกอบการ ฯ	Data 7.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ สนง.วัฒนธรรมฯ หอการค้าฯ
		Data 7.1.2 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ สนง.วัฒนธรรมฯ หอการค้าฯ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/สิ่งแวดล้อม						
CSF 8 พัฒนาและปรับปรุง สาธารณูปโภคและโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 8.1 ระดับความสำเร็จของการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนน ภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 8.1.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทาง ถนนภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง พ.ศ. 2554 - 2556	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.โยธาธิการและผังเมืองฯ
	KPI 8.2 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 8.2.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดศรีสะเกษ
	KPI 8.3 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 8.3.1 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำประปา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์กรปกครองท้องถิ่น
	KPI 8.4 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงเครือข่าย โทรศัพท์	Data 8.4.1 อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ของประชากร พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	TOT
CSF 9 การจัดการปัญหาจากการ ท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ	KPI 9.1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 9.1.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด ต่อเดือน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายเดือน/ รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ องค์กรปกครองท้องถิ่น

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 9.1.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดโดย เฉลี่ยต่อเดือน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายเดือน/ รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
		Data 9.1.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการ กำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะต่อปี พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายเดือน/ รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
VC 4 : พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว						
CSF 10 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	KPI 10.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	Data 10.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการ ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พ.ศ. 2554 - 2556	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา สนง.วัฒนธรรมฯ
CSF 11 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่ง ท่องเที่ยว	KPI 11.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์ที่มีสิ่ง อำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ ที่ได้มาตรฐาน	Data 11.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน พ.ศ. 2554-2556	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา สนง.วัฒนธรรมฯ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 11.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ทั้งหมดที่เปิด ให้บริการนักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2554 - 2556	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา
VC5 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง						
CSF 12 การรับรองมาตรฐาน ที่พัก และโรงแรม	KPI 12.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก และ โรงแรมได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 12.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 12.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 12.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 12.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจ รับรองมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 พัฒนามาตรฐานสินค้า ของฝากและของที่ระลึก	KPI 13.1 จำนวนสินค้าของฝากและ ของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ ของศรีสะเกษได้รับการ รับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 13.1.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของศรีสะเกษ ได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนฯ สนง.อุตสาหกรรมฯ
CSF 14 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว	KPI 14.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ รับรองมาตรฐาน	Data 14.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ
VC6 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 15 การทำการตลาด กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 15.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและ รายได้จากการท่องเที่ยว ของศรีสะเกษที่เพิ่มขึ้น	Data 15.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของศรีสะเกษ ที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ
		Data 15.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของศรีสะเกษ ที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 16 การสร้างเรื่องราวและ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 16.1 จำนวนครั้งในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์	Data 16.1.1 จำนวนครั้งของการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติใน ศรีสะเกษผ่านสื่อต่างๆ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาฯ

3.1.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 31 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบทั้งหมด จำนวน 31 รายการ

ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(5 CSFs, 6 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	31 (100%)	8	4	7	3	6	3
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-
รวม	31 (100%)	8	4	7	3	6	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

3.2.1 รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ห่วงโซ่มูลค่า ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

3.2.2 ผังสถิติทางการ (Data mapping) Critical Issue_การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ยกระดับคุณภาพการศึกษา						
CSF1 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับในพื้นที่	KPI 1.1 การศึกษาทุกระดับในพื้นที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพ	Data 1.1.1 ร้อยละของจำนวนสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ในภาพรวมของสถานศึกษา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเขต 1-4 สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา 28
		Data 1.1.2 ร้อยละของสถานศึกษาทุกสังกัดที่ได้ มาตรฐานคุณภาพ สมศ. พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเขต 1-4 สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา 28
		Data 1.1.3 ร้อยละของสถานศึกษาที่มีระบบ ประกันคุณภาพภายในและผ่าน การประเมินตนเองตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเขต 1-4 สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา 28
		Data 1.1.4 ร้อยละของครูที่สอนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานและมีคุณวุฒิ ตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้/ วิชาที่สอน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเขต 1-4 สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา 28

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.1.5 ร้อยละของบุคลากร (Facilitator) ที่ได้รับการฝึกอบรม พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเขต 1-4 สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา 28
		Data 1.1.6 เด็กที่สอบผ่าน O-Net ป.6 และ ม.3 เฉพาะในกลุ่มวิชา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเขต 1-4 สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา 28
VC 2 : ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกระดับวัย						
CSF2 การป้องกันมิให้ประชาชน ป่วยเป็นโรคพื้นฐานทั่วไป	KPI 2.1 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัด กรองเบาหวาน	Data 2.1.1 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้น ไป ได้รับการคัดกรองเบาหวาน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
	KPI 2.2 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัด กรองความดัน	Data 2.2.1 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้น ไป ได้รับการคัดกรองความดัน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
CSF 3 ดูแลผู้ป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่ง บริการสุขภาพได้สะดวก รวดเร็ว	KPI 3.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน มีสภาวะที่ดี	Data 3.1.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีสภาวะ ที่ดี พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 จำนวนสถานบริการสุขภาพ ที่มีมาตรฐานตามที่กำหนด (HA)	Data 3.2.1 จำนวนสถานบริการสุขภาพที่มี มาตรฐานตามที่กำหนด (HA) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
		Data 3.2.2 จำนวนสถานบริการสุขภาพ ทั้งสิ้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
VC 3 : การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ						
CSF 4 เฝ้าระวังโรคติดต่อในพื้นที่	KPI 4.1 สาเหตุการตาย 10 อันดับ แรกของจังหวัด	Data 4.1.1 สาเหตุการตาย 10 อันดับแรกของ จังหวัด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
	KPI 4.2 อัตราการได้รับวัคซีนของ ประชากรเพิ่มสูงขึ้น	Data 4.2.1 อัตราการได้รับวัคซีนของประชากร เพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละ) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
CSF 5 การป้องกันโรคติดต่อ	KPI 5.1 กิจกรรมให้ความรู้เพื่อการ ป้องกันโรคติดต่อ	Data 5.1.1 จำนวนกิจกรรมให้ความรู้เพื่อการ ป้องกันโรคติดต่อ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 5.1.2 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ ความรู้เพื่อการป้องกันโรคติดต่อ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
	KPI 5.2 ร้อยละของหญิงที่ตั้งครรภ์ ที่ติดเชื้อ HIV (หญิงที่มา ฝากครรภ์ที่สถานพยาบาล รัฐในปีนั้น)	Data 5.2.1 ร้อยละของหญิงที่ตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ HIV (หญิงที่มาฝากครรภ์ที่ สถานพยาบาลรัฐในปีนั้น)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
	KPI 5.3 อัตราประชากรที่มีการตรวจ สุขภาพประจำปี	Data 5.3.1 อัตราประชากรที่มีการตรวจสุขภาพ ประจำปี (ร้อยละ) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
	KPI 5.4 ร้อยละที่ลดลงของผู้ป่วย จากโรคติดต่อในจังหวัด	Data 5.4.1 ข้อมูลผู้ป่วยจากโรคติดต่อใน จังหวัด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดฯ
VC 4 : ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/การมีงานทำ/รายได้						
CSF 6 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน ในสาขาที่จำเป็น	KPI 6.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการ พัฒนาฝีมือแรงงานและได้ งานทำ (จำแนกตามกิจกรรม การฝึกหลัก ภาค เขต)	Data 6.1.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนา ฝีมือแรงงานและได้งานทำ (จำแนก ตามกิจกรรมการฝึกหลัก ภาค และเขต)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.จัดหางานจังหวัด ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดฯ ศูนย์ฝึกอาชีพจังหวัดฯ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 7 ให้ความรู้ ทักษะให้ชุมชนมี อาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	KPI 7.1 จัดกิจกรรมให้ความรู้ ทักษะ ให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อ สร้างรายได้	Data 7.1.1 จำนวนแรงงานที่เข้าร่วมจัดกิจกรรม ให้ความรู้ ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริม เพื่อสร้างรายได้ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนฯ สนง.พาณิชย์ฯ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานฯ
CSF 8 ลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่	KPI 8.1 จำนวนคนที่ว่างงาน	Data 8.1.1 จำนวนคนที่ว่างงานในปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	ไตรมาส	สำนักงานสถิติฯ
	KPI 8.2 อัตราการว่างงาน จำแนก ตามเพศ	Data 8.2.1 อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	ไตรมาส	สำนักงานสถิติฯ
VC 5 : การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีระบบสาธารณสุขปกเ						
CSF 9 การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เพื่อให้ประชาชนอยู่ใน สิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ	KPI 9.1 จำนวนสวนสาธารณะ/ สวนหย่อมที่เพิ่มขึ้น	Data 9.1.1 จำนวนสวนสาธารณะ/สวนหย่อม ที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
	KPI 9.2 ปริมาณขยะลดลง	Data 9.2.1 ปริมาณขยะต่อเดือน (หรือต่อวัน) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
CSF 10 การขยาย/ปรับปรุงระบบ น้ำประปา	KPI 10.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบ น้ำประปา	Data 10.1.1 จำนวนสถานีน้ำประปาชุมชน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 11 การขยาย/ปรับปรุงระบบ ไฟฟ้า	KPI 11.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบ ไฟฟ้า	Data 11.1.1 พื้นที่การให้บริการไฟฟ้า (กฟภ.) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
VC 6 : สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						
CSF 12 ลดปัญหาอาชญากรรม	KPI 12.1 จำนวนการจับกุมคดี อาชญากรรม จำแนกตาม ประเภทคดี (ประเภท คดีอาญา และคดีสำคัญตาม พ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญา)	Data 12.1.1 จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรม จำแนกตามประเภทคดี (ประเภท คดีอาญา และคดีสำคัญตาม พ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญา) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธร จ.ศรีสะเกษ
	KPI 12.2 จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนก ตามเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา	Data 12.2.1 จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธร จ.ศรีสะเกษ
	KPI 12.3 จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ตำรวจอาสา)	data 12.3.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติจำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ตำรวจอาสา) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธร จ.ศรีสะเกษ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 ป้องกัน/ป้องปราบ/ปราบ ปรามยาเสพติด	KPI 13.1 จำนวนการจับกุมคดียาเสพติด จำแนกตามประเภท ข้อหา สารเสพติด พื้นที่ ข้อหา สารเสพติด พื้นที่	Data 13.1.1 จำนวนการจับกุมคดียาเสพติด จำแนกตามประเภทข้อหา สารเสพติด พื้นที่ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธร จ.ศรีสะเกษ
	KPI 13.2 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟู จำแนกตามมาตรการ (สมัคร ใจบำบัด บังคับบำบัด และ ต้องโทษ)	Data 13.2.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนก ตามมาตรการ (สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติ (ประสานงาน ศพ ส.จ.ศก.)
	KPI 13.3 จำนวนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู จำแนกตามผลการบำบัด ฟื้นฟู	Data 13.3.1 จำนวนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจำแนก ตามผลการบำบัดฟื้นฟู พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติ (ประสานงาน ศพ ส.จ.ศก.)
CSF 14 การให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมและบทบาทในการดูแล รักษาความปลอดภัยชีวิตและ ทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	KPI 14.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรม ส่วนท้องถิ่น จำแนกตาม ประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	Data 14.1.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องถิ่น จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธร จ.ศรีสะเกษ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 15 การป้องกัน รับมือ บริหาร จัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณี ฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ	KPI 15.1 จำนวนผู้ประสบภัยจำแนก ตามประเภทภัย จังหวัด	Data 15.1.1 จำนวนผู้ประสบภัยจำแนกตาม ประเภทภัย จังหวัด พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด
VC 7 : การพัฒนาสถาบันครอบครัว						
CSF 16 การพัฒนาศักยภาพครอบครัว	KPI 16.1 ร้อยละของครอบครัวมี สัมพันธภาพที่ดีขึ้น	Data 16.1.1 ร้อยละของชุมชนสนับสนุนให้มี กิจกรรมที่ส่งเสริมสัมพันธภาพ ครอบครัว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ฯ
		Data 16.1.2 จำนวนครอบครัวมีการจัดการปัญหา ความขัดแย้งของครอบครัว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ฯ
	KPI 16.2 ร้อยละของครอบครัว สามารถทำบทบาทหน้าที่ได้ อย่างเหมาะสม	Data 16.2.1 ร้อยละของชุมชนจัดกิจกรรม ครอบครัว ในวาระและโอกาสสำคัญ เช่น วันครอบครัว วันรณรงค์ยุติ ความรุนแรงในครอบครัว วันพ่อ/วัน แม่แห่งชาติ เป็นต้น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ฯ สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 17 การสร้างหลักประกันความ มั่นคงของครอบครัว	KPI 17.1 ร้อยละของครอบครัวทั่วไปที่ ได้รับ การจัดสวัสดิการขั้น พื้นฐาน	Data 17.1.1 จำนวนของครอบครัวรู้และเข้าถึง สิทธิ และสวัสดิการขั้นพื้นฐาน ของรัฐ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ฯ
		Data 17.1.2 ร้อยละของครอบครัวลักษณะ เฉพาะที่ ได้รับการจัดสวัสดิการที่ตรง ตามความจำเป็น พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ฯ
CSF 18 การบริหารจัดการที่เอื้อต่อ ความ เข้มแข็งของครอบครัว	KPI 18.1 ร้อยละของคณะทำงานศูนย์ พัฒนา ครอบครัวในชุมชน ได้รับการพัฒนาทักษะ ใน การส่งเสริมและพัฒนา ครอบครัว	Data 18.1.1 จำนวนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน สามารถดำเนินงานตามภารกิจในการ สำรวจ การจัดทำฐานข้อมูล จัดทำ แผน ให้คำปรึกษาแนะนำ ประสาน ความร่วมมือแก้ไขปัญหา ครอบครัว พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	ปีละ 2 ครั้ง	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ฯ

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น ปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
ประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 40 รายการ
โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบทั้งหมด จำนวน 40 รายการ

ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว”

รายการสถิติ ทางการ (ข้อมูลที่สำคัญ และจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(1 CSFs, 1 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)
1.รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	40 (100%)	6	5	7	4	4	8	6
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-	-
3.รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	40 (100%)	6	5	7	4	4	8	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.3.1 รูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ
ห่วงโซ่มูลค่าด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

គ្រួសារ

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

การพัฒนาคู่มือสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ประเด็นยุทธศาสตร์

3.3.2 ผังสถิติทางการ (Data mapping) Critical Issue_การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : แก้ไขปัญหา						
CSF 1 การแก้ไขปัญหาพื้นที่ป่า อนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย	KPI 1.1 แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ป่าไม้	Data 1.1.1 แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาป่าไม้ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	แผนงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ
	KPI 1.2 อัตราพื้นที่ป่าถูกบุกรุกทำลาย ลดลง	Data 1.2.1 อัตราพื้นที่ป่าถูกบุกรุกทำลาย พ.ศ. 2552 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ
CSF 2 การจัดการน้ำเสียภาค เกษตร/ชุมชน	KPI 2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 2.1.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ โครงการชลประทานฯ
	KPI 2.5-2 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลาย น้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 2.5.2 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ
		Data 2.5.3 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่าโดยปริมาณ ออกซิเจนที่ละลายน้ำจะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์						
CSF 3 พัฒนาปรับปรุงแหล่ง กักเก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และผืนน้ำ	KPI 3.1 การพัฒนา ปรับปรุงแหล่ง กักเก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และผืนน้ำให้เพิ่มขึ้น	Data 3.1.1 จำนวนแหล่งกักเก็บน้ำที่ได้รับการ พัฒนาปรับปรุงระบบระบายน้ำและ ผืนน้ำ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานศรีสะเกษ สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ
CSF 4 ปรับปรุงและพัฒนาระบบ กระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ ยังขาดแคลน	KPI 4.1 พื้นที่ขาดแคลนน้ำลดลง	Data 4.1.1 จำนวนพื้นที่นอกเขตชลประทาน ที่ขาดแคลนน้ำ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฯ
CSF 5 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ น้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค และเพื่อการเกษตร	KPI 5.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำ เพื่ออุปโภคและบริโภคลดลง	Data 5.1.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำเพื่อ อุปโภคและบริโภค พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ
	KPI 5.2 พื้นที่ทำการเกษตรได้รับน้ำอย่าง เพียงพอ	Data 5.2.1 จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรที่ได้รับ น้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ โครงการชลประทานฯ
CSF 6 เพิ่มประสิทธิภาพการ ป้องกัน ดูแลป่าไม้	KPI 6.1 อัตราการตัดไม้ทำลายป่าและ บุกรุกป่าลดลง	Data 6.1.1 ข้อมูลการตัดไม้ทำลายป่าและบุกรุก ป่า พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 7 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	KPI 7.1 พื้นที่สวนหย่อมสวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 7.1.1 จำนวนพื้นที่สวนหย่อมสวนสาธารณะ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ
	KPI 7.2 พื้นที่ป่าชุมชนที่เพิ่มขึ้น	Data 7.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกป่าในที่สาธารณะ/ ป่าชุมชน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ
CSF 8 เร่งรัดการจัดทำแนวเขต ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจน	KPI 8.1 แผนการจัดทำแนวเขต ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจน	Data 8.1.1 จำนวนแผนการจัดทำแนวเขตป่าที่ ชัดเจน พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ
VC 3 : คุ่มครอง อนุรักษ์ พื้นฟู						
CSF 9 สร้างความเข้มแข็งและ การมีส่วนร่วมของชุมชน/ เครือข่าย ในการอนุรักษ์ ดูแลลุ่มน้ำและดูแลป่าไม้	KPI 9.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการอนุรักษ์และดูแลลุ่มน้ำ และป่าไม้	Data 9.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการ อนุรักษ์และดูแลลุ่มน้ำและดูแลป่าไม้ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ
		Data 9.1.2 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการ อนุรักษ์และดูแลป่าไม้ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ โครงการชลประทานฯ

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 10 การบังคับใช้กฎหมาย ในการปล่อยน้ำเสียจาก แหล่งกำเนิดและการบุก รุกพื้นที่ป่า	KPI 10.1 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 10.1.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ โครงการชลประทานฯ
		Data 10.1.2 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ พื้นที่ พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	สำรวจ/วิจัย	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ โครงการชลประทานฯ
	KPI 10.2 อัตราการบุกรุกพื้นที่ป่าลดลง	Data 10.2.1 การบุกรุกพื้นที่ป่า พ.ศ. 2552 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ
CSF 11 บูรณาการการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำและ ป่าไม้กับพื้นที่ใกล้เคียง	KPI 11.1 แผนการบูรณาการการจัด บริหารการลุ่มน้ำร่วมกันกับพื้นที่ ใกล้เคียง	Data 11.1.1 แผนการบูรณาการการจัดบริหาร การลุ่มน้ำร่วมกันกับพื้นที่ใกล้เคียง พ.ศ. 2554-2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ โครงการชลประทานฯ
	KPI 11.2 การประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	Data 11.2.1 ความถี่ในการประชุมหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ โครงการชลประทานฯ
CSF 12 อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ/ ป่าและสภาพนิเวศให้ กลับคืนสู่สมดุล	KPI 12.1 จำนวนแหล่งน้ำ/ป่าที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สมดุล	Data 12.1.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู ให้กลับคืนสู่สมดุล พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ โครงการชลประทานฯ

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 12.2 จำนวนพื้นที่ป่าที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สมดุล	Data 12.2.1 จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สมดุล พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัดศรีสะเกษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ
CSF 13 เพิ่มมาตรการป้องกัน รักษาป่าเชิงรุก	KPI 13.1 รายงานเรื่องมาตรการป้องกัน รักษาป่าเชิงรุก	Data 13.1.1 รายงานเรื่องมาตรการป้องกันรักษา ป่าเชิงรุก พ.ศ. 2554 - 2556 จังหวัด ศรีสะเกษ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ ศูนย์ประสานงานป่าไม้ฯ

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 23 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบทั้งหมด จำนวน 23 รายการ

ตารางที่ 20 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(2 CSFs, 4 KPIs)	(6 CSFs, 8 KPIs)	(5 CSFs, 8 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	23 (100%)	5	8	10
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-
รวม	23 (100%)	5	8	10

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

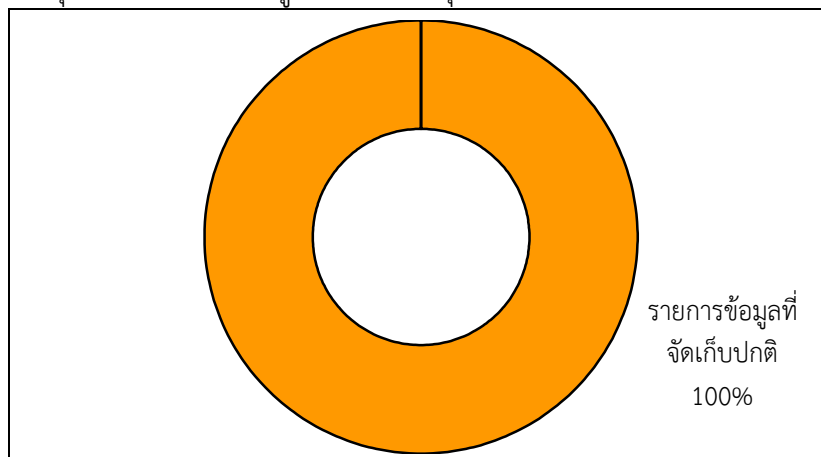
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) 3 รายการ คือ

1) ข้าวหอมมะลิ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 53 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 53 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

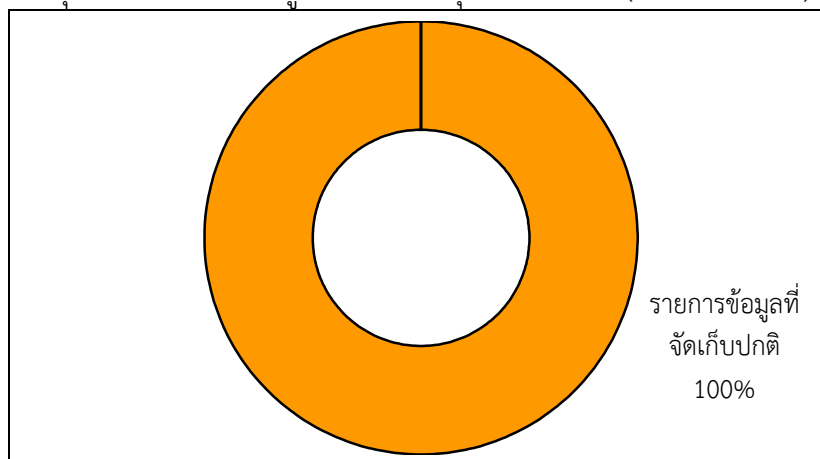
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ข้าวหอมมะลิ)

2) การค้าขายแดน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 37 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 37 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

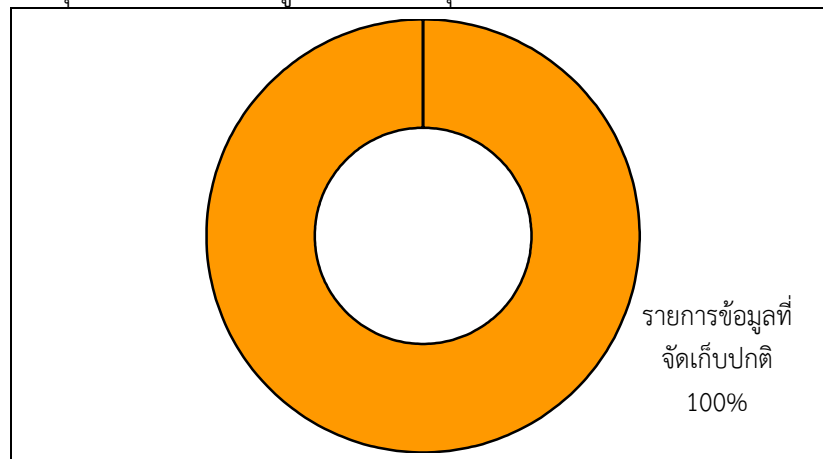
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (การค้าขายแดน)

3) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 31 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

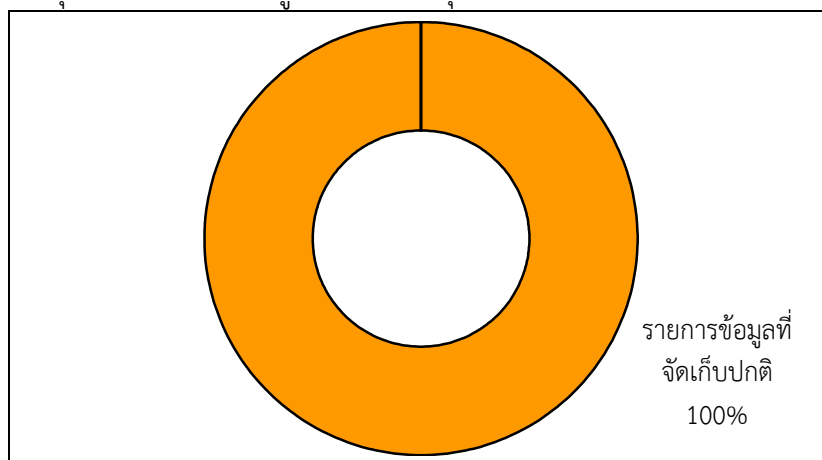
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์)

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 40 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

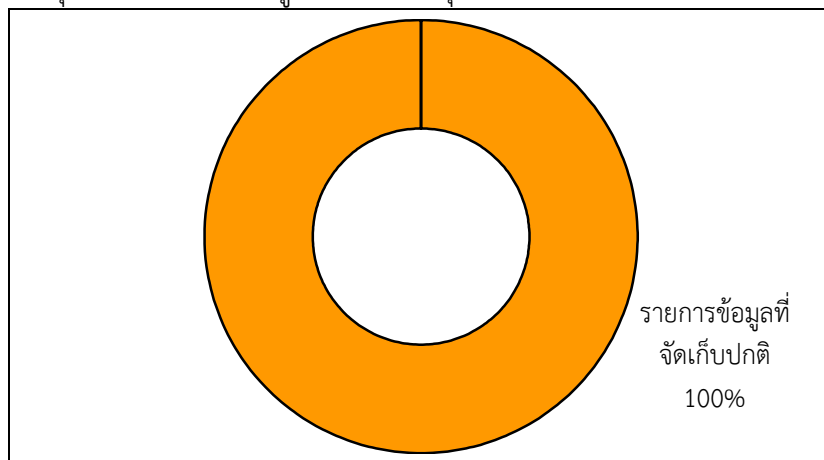
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 23 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะ รายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 23 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลเสนอและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาได้จัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 21 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ - จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน - เลือกประเภทข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์ เนื่องจากการจัดเก็บ ไม่ต่อเนื่อง ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มการ จัดทำ ข้อมูล - จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูล เนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและ พัฒนาระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่เป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปี ข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ควรมีการดำเนิน กิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการพัฒนา ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่จังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจใน กระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

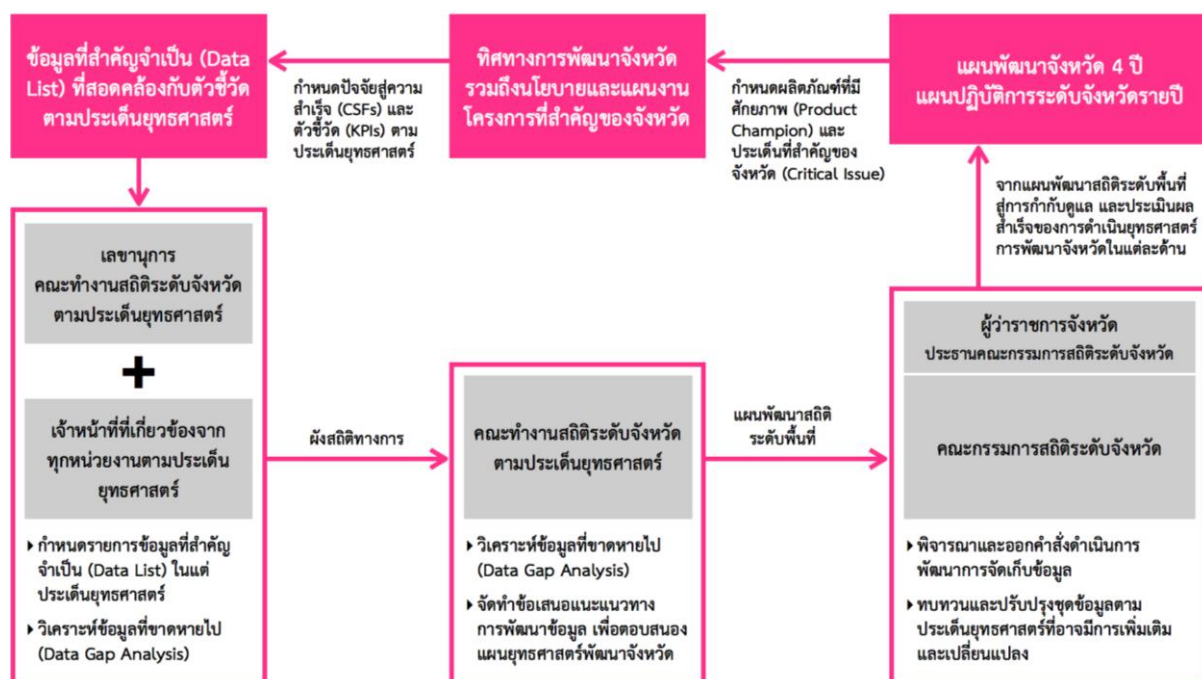
1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการ ข้อมูล ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ข้อมูลสถิติ และสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับจังหวัด เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่างๆ ในจังหวัด

2. ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

เพื่อเติมเต็มในส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินคุณภาพข้อมูล เลขาธิการของคณะทำงานสถิติระดับจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทุกหน่วยงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ควรบูรณาการการทำงานร่วมกันในการกำหนดรายการข้อมูลที่สำคัญจำเป็น (Data List) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ก่อนนำเสนอคณะทำงานสถิติระดับจังหวัดแต่ละคณะ เพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของข้อมูล จากนั้น จึงนำเรียนคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูล ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตามแผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ ดังนี้

แผนภาพที่ 7 : แผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

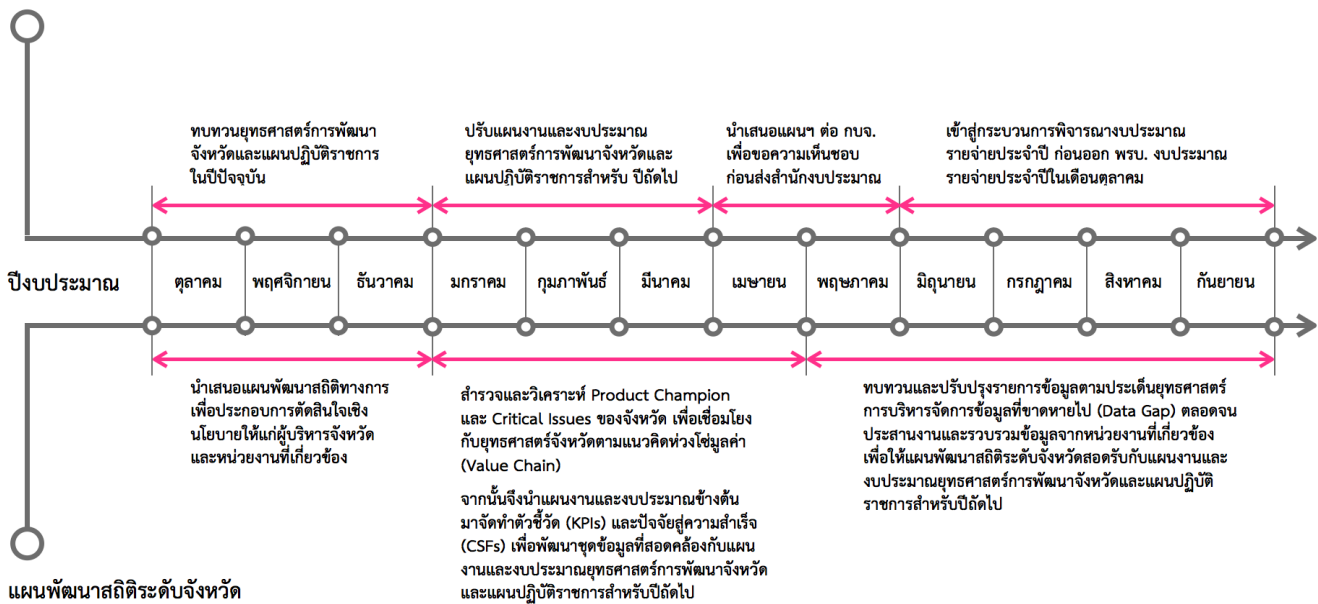
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 8 : แผนภาพการทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

ปฏิทินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดมาตรฐาน เกิดความเข้าใจ และจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ
- การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น
- การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องเชื่อมโยงข้อมูลสถิติจากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จเป็นต้น

ตารางที่ 22 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรงานสถิติและแผน	สถิติจังหวัด	ฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะในการวางแผนวิเคราะห์ ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) แก่บุคลากรงานสถิติและแผน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง												
การสำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และประเด็นปัญหา/นโยบายที่สำคัญ (Critical Issues) ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	คณะกรรมการการสถิติจังหวัดและคณะทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจทะเบียนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - สำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและนโยบายที่สำคัญของจังหวัด 												
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สำนักงานจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												

ตารางที่ 22 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การบริหารจัดการข้อมูล ที่ขาดหายไป (Data Gap)	สำนักงาน สถิติ จังหวัด/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	- นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการใน การจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ขาดหายไป (Data Gap)												
ทบทวนและปรับปรุง รายการข้อมูลตาม ประเด็นยุทธศาสตร์	สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	ทบทวน ศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็น ยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรงตาม ความต้องการและเป็นปัจจุบัน												
ประสานงานและรวบรวม ข้อมูลจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนา สถิติระดับจังหวัด	สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณ เท่าที่สามารถรวบรวมได้												

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

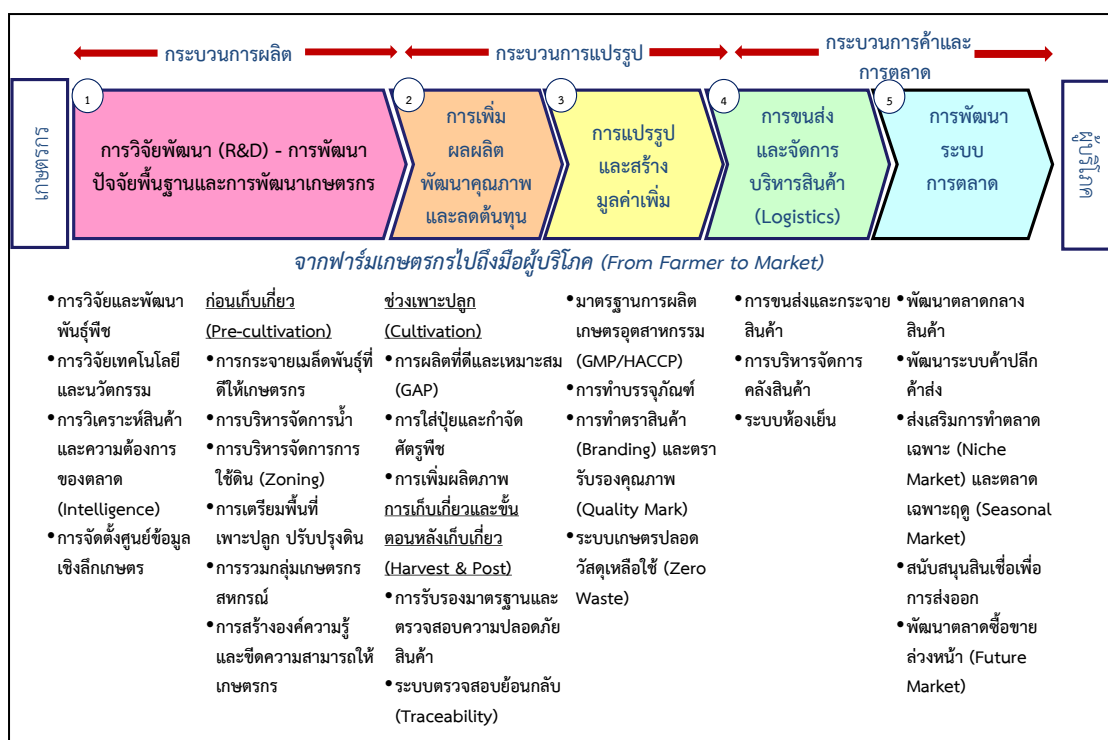
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกระบบน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

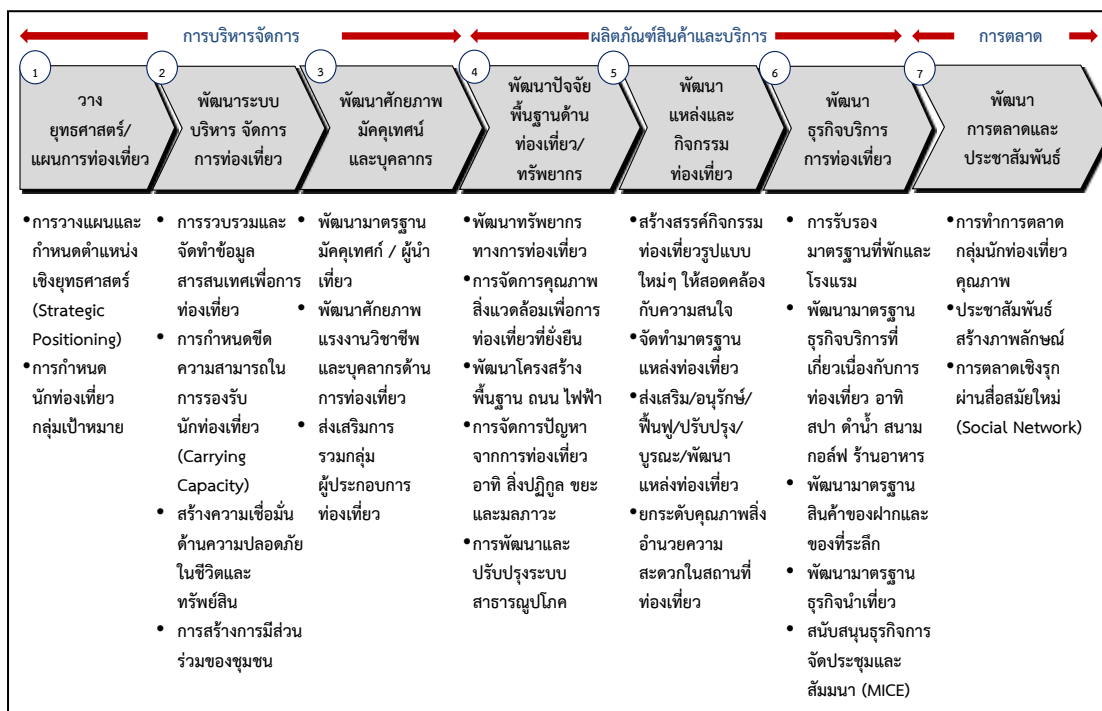
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำกว่าระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

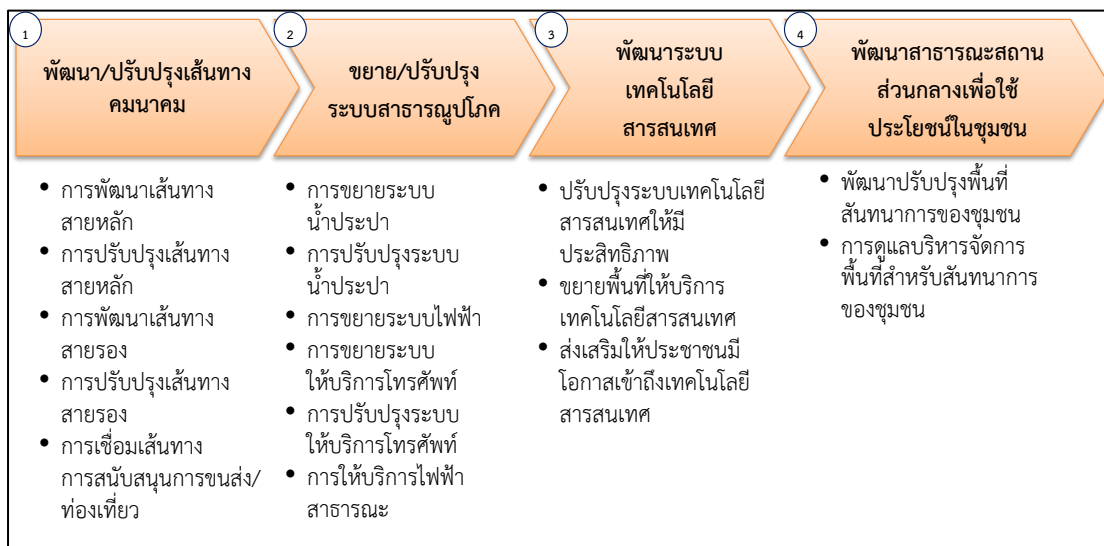
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

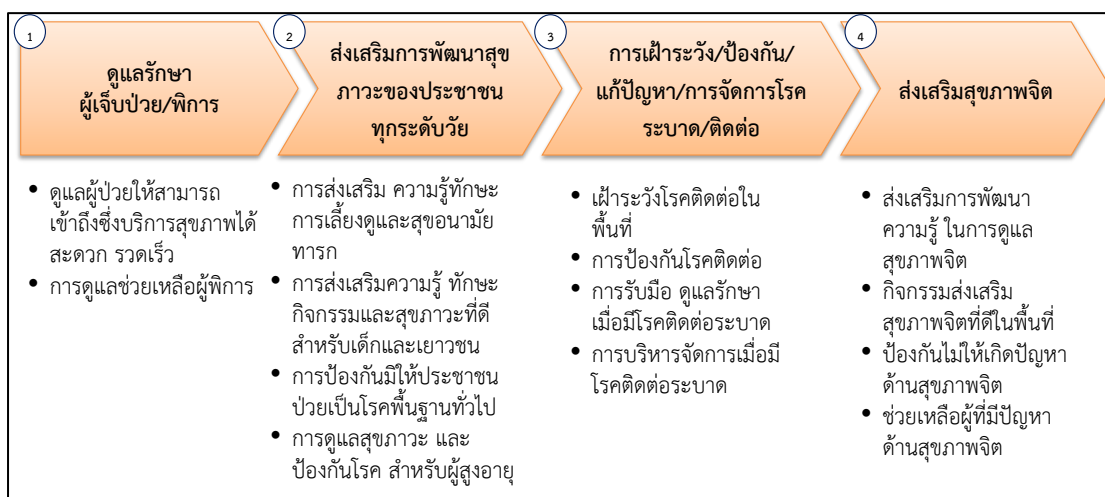
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

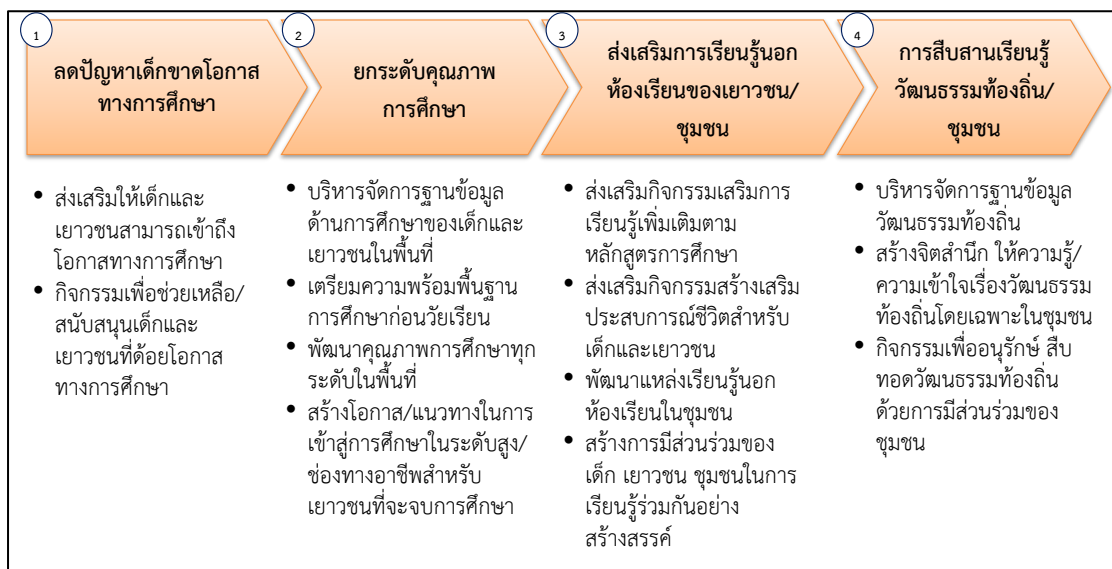
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

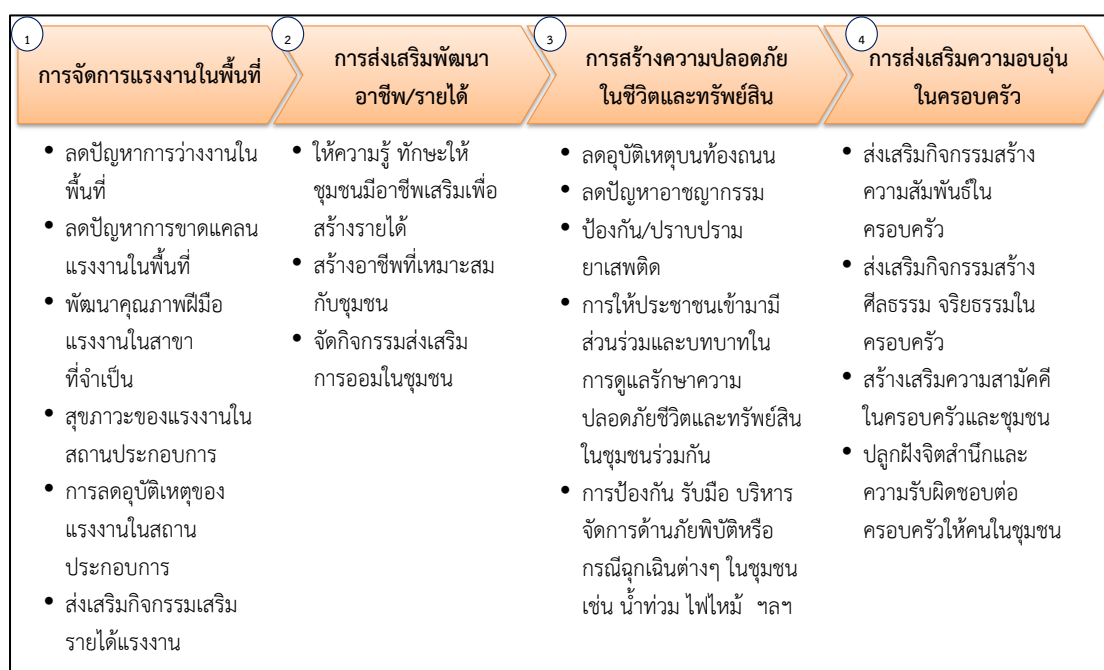
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

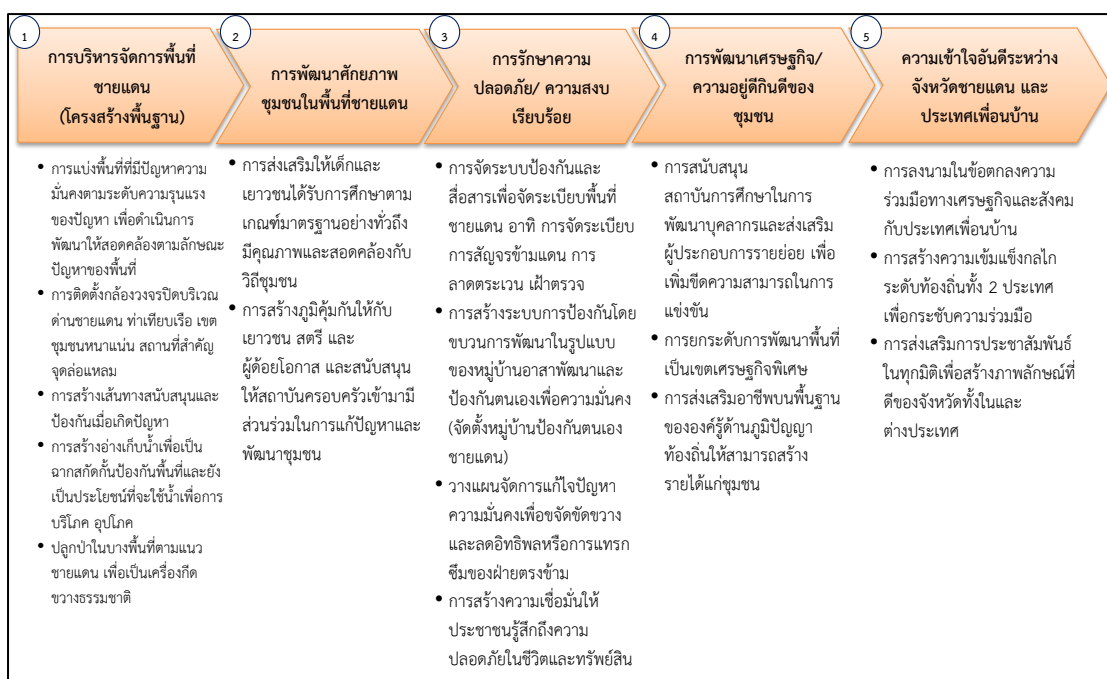
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝัาตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

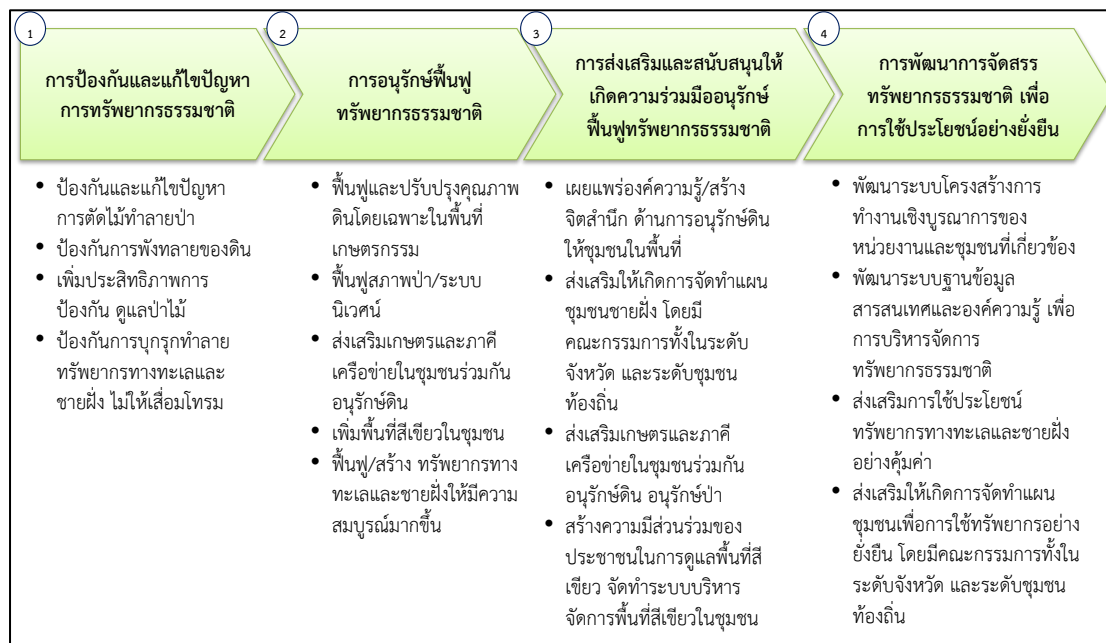
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

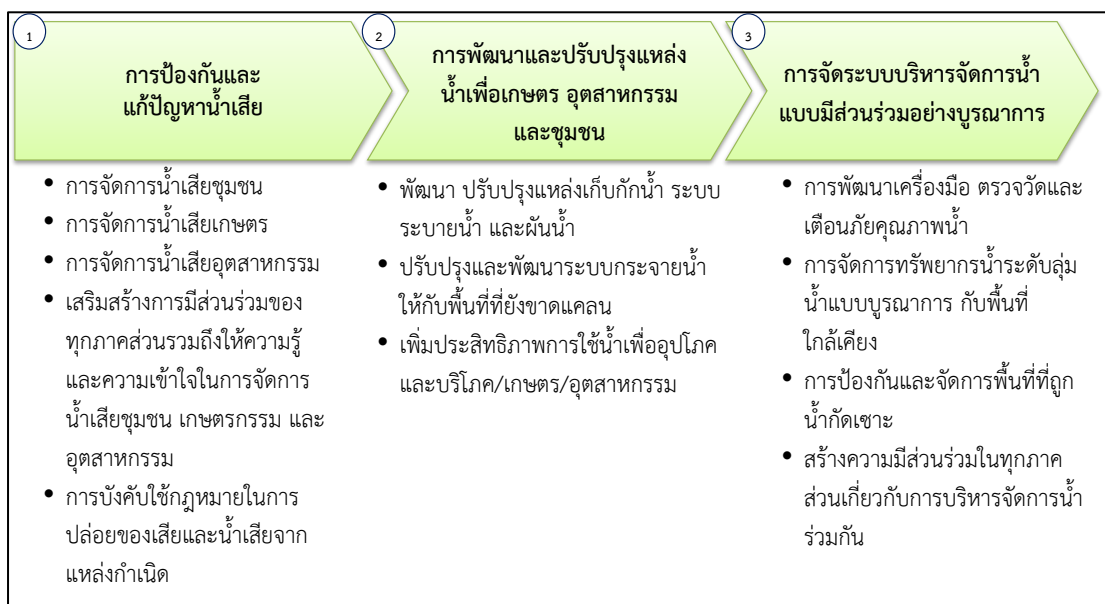
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

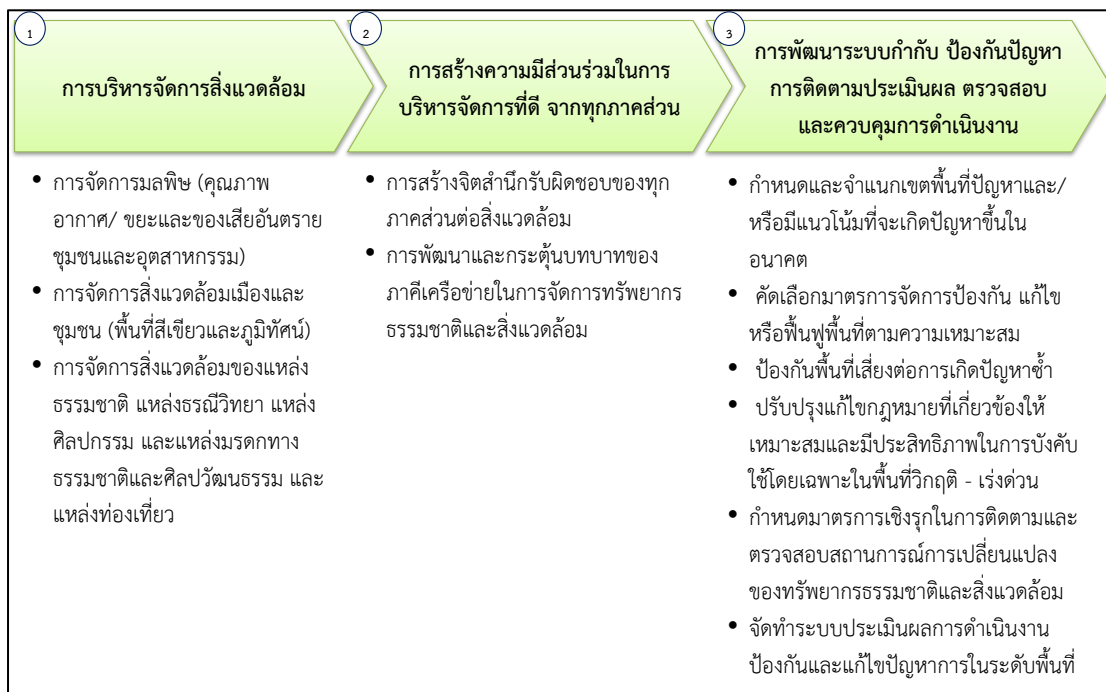
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสังคมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศีกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดอดศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

